

AUTHOR

NO.

166

TITLE

[BIBLE]

7" Jh

RR

[FRAGMENT]

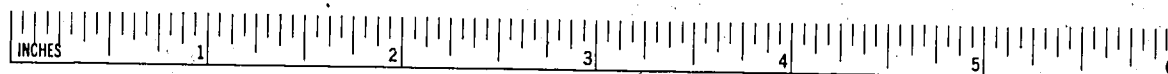
IMPRINT

SPAIN, ABOUT 1480

CALL NO.

GOFF, HEB-12

DATE MICROFILMED

C2399

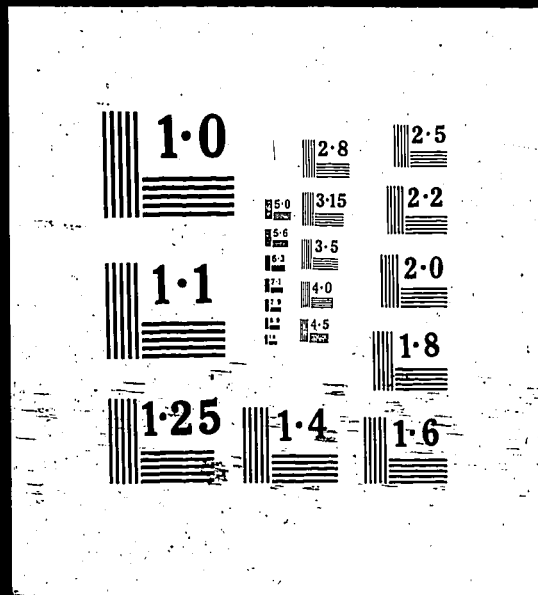
FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

RESOLUTION CHART

100 MILLIMETERS

INSTRUCTIONS Resolution is expressed in terms of the lines per millimeter recorded by a particular film under specified conditions. Numerals in chart indicate the number of lines per millimeter in adjacent "T-shaped" groupings.

In microfilming, it is necessary to determine the reduction ratio and multiply the number of lines in the chart by this value to find the number of lines recorded by the film. As an aid in determining the reduction ratio, the line above is 100 millimeters in length. Measuring this line in the film image and dividing the length into 100 gives the reduction ratio. Example: the line is 20 mm. long in the film image, and $100/20 = 5$.

Examining "T-shaped" line groupings in the film with microscope, and note the number adjacent to finest lines recorded sharply and distinctly. Multiply this number by the reduction factor to obtain resolving power in lines per millimeter. Example: 7.9 group of lines is clearly recorded while lines in the 10.0 group are not distinctly separated. Reduction ratio is 5, and $7.9 \times 5 = 39.5$ lines per millimeter recorded satisfactorily. $10.0 \times 5 = 50$ lines per millimeter which are not recorded satisfactorily. Under the particular conditions, maximum resolution is between 39.5 and 50 lines per millimeter.

Resolution, as measured on the film, is a test of the entire photographic system, including lens, exposure, processing, and other factors. These rarely utilize maximum resolution of the film. Vibrations during exposure, lack of critical focus, and exposures yielding very dense negatives are to be avoided.

**BLURRED
COPY**

Heb-12 —: — (Fragment) [Spain: n. pr., about
(H499) 1480.] 27 ll.
Ref: cf DeRossi p. 8.
Cop: JTSL (24 ff from Leviticus and Numbers).

את חביר ואת בנו לקדשם: ו
 ויצק משמן המשחה על ראש
 אהרן ויטשח אותו לקדשו: ויקרב
 משה את בני אהרן וילבשם כ
 בתנת ויחגור אתם אבנט ויחבש
 להם מבעות כאשר צוה יהוה
 את משה: ויגש את פר החטאת
 ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על
 ראש פר החטאת: וישחט ויקח
 משה את הדם ויתן על קרניה
 המזבח סביב באצבעו ויחטא
 את המזבח ואת הדם יצק אל
 יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו:
 ויקח את כל החלב אשר על ה
 הקרב ואת נטרת הכבד ואת
 שתי הכליות ואת חלב הן ויקטר
 משה המזבח: ואת הפר ואת
 ערו ואת בשרו ואת פרשו שרו
 באש מחוץ למחנה כאשר צוה
 יהוה את משה: ויקרב את איל
 העלה ויסמכו אהרן ובניו את
 ידיהם על ראש האיל: וישחט
 ויזרק משה את הדם על המזבח
 סביב: ואת האיל נתח לנתחו
 ויקטר משה את ידיו ואת
 הנתחים ואת

משה את כל האיל הנתח:
 עלה הוא לרעה ניהו: ויא
 ליהוה כאשר צוה יהוה את
 משה: ויקרב את האיל ה
 איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו
 את ידיהם על ראש האיל וישחט
 ויקח את הדם ויתן על תנוך
 אהרן הימנית ועל בהן ידו
 ועל בהן רגלו הימנית:
 ואת בני אהרן ויתן משה
 על תנוך אונם הימנית
 הן ידם הימנית ועל בהן
 הימנית ויזרק משה את
 הדם על המזבח סביב: ויקח את
 החלב ואת האליה ואת כל
 החלב אשר על הקרב ואת
 נטרת הכבד ואת שתי הכליות
 ואת חלב הן ואת שוק הימין:
 ומסל המצות אשר לפני יהוה
 לקח חלת מצה אחת וחלת לחם
 שמן אחת ורקיק אחד וישם על
 החלבים ועל שוק הימין: ויתן
 את הכל על כפי אהרן ועל כפי
 בניו ויגש אתם תניפה לפני יהוה
 ויקח משה אתם מעל כפי ידם
 ויזרק משה אתם על המזבח
 ויזרק משה אתם על המזבח

24 H. of Levi K...
 27.11.19...
 signature...

ויהי כן ויהי כל העדה יקצף ו
 ויאמר אל בני ישראל יבכו
 את השופט אשר שרף יהוה ו
 ומפתח אהל מועד לא תצאו פן
 תמותו כי שכן משחת יהוה ע
 עליכם ויעשו כדבר משה
 וידבר יהוה אל אהרן ויאמר
 ושבר אל תשת אתו ויבנו
 אתך בבואכם אל אהל מועד
 ולא תמותו חקת עולם ליהוה
 ולהבדיל בין חקדש ובין חול
 ובין טמא ובין טהור ולמדת
 את בני ישראל את כל חקת
 אשר דבר יהוה אליהם ביד
 משה

וידבר משה אל אהרן ואל
 אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים
 קחו את המנחה הנותרת מאש
 יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח
 כי קדש קדשים הוא ואכלתם
 אותה במקום קדוש כי חקך וחק
 בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתו
 ואת חזה התנופה ואת שוק ה
 התרומה תאכלו במקום כהן
 אתה ובניך ובנותיך ואתך ו
 חקך וחקך ויניח ויניח מוכר
 שלמי בני ישראל שוק ותרומה

וחזה התנופה על אש החלבים
 וביאו להניף תנופה לפני יהוה
 והיה לך ולבניך אתך לחק עולם
 כאשר צוה יהוה ואת שיעור
 החטאת דרש דרש משה והנה
 שרף ויקצף על אלעזר ועל א
 איתמר בני אהרן הנותרים ל
 לאמר מדוע לא אכלתם את
 החטאת במקום הקדש כי קדש
 קדשים הוא ואתה נתן לכם
 לשאת את עון העדה לכפר
 עליהם לפני יהוה הן לא הובא
 את דמה אל הקדש פנימה א
 אכלו תאכלו אתה בקדש כ
 כאשר צויתו וידבר אהרן אל
 משה הן היום הקריבו את ח
 חטאתם ואת עלתם לפני יהוה
 ותקראנה אתי באלה ואכלתי
 חטאת היום הייטב בעיני יהוה
 וישמע משה וייטב בעיניו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר אלהם דברו אל בני ישראל
 לאמר זאת חתיה אשר תאכלו
 מכל הבכורה אשר על הארץ

תאכלו ואך את זה לא תאכלו
 ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה
 את הנמל כי מעלה גרה הוא
 ופרסה איננו מפריס טמא הוא
 לבס ואת השפן כי מעלה גרה
 הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא
 לבס ואת הארנבת כי מעלת
 גרה הוא ופרסה לא יפריס
 טמא הוא לבס ואת החזיר כי
 מפריס פרסה הוא ושסע שסע
 פרסה והוא גרה לא יגד טמא
 הוא לבס מבשרם לא תאכלו
 ובגבולות לא תגעו טמאים
 הם לבס ואת זה תאכלו מכל
 אשר במים כל אשר לו סנפיר
 וקשקשת במים בימים ובנחלים
 אתם תאכלו וכל אשר אין לו
 סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
 מכל שרץ המים ומכל נפש ה
 החיה אשר במים שקן הם לכם
 ושקן יהיו לכם מבשרם לא
 תאכלו ואת נבלתם תשקצו
 כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
 במים שקן הוא לבס ואת אלה
 תשקצו

למנה ואת כל עדר וכו' ואת
 ברת יענה ואת דניק למנה ואת
 השחף ואת דניק למנה ואת
 הכוס ואת השלך ואת העשוק
 ואת התנשמת ואת הקאת ו
 ואת הרחם ואת הנחש ואת
 חאנפה למנה ואת החיכית
 ואת העטלף כל שרץ העוף ה
 יך על ארבע שקן הוא לבס
 ואת זה תאכלו מכל אשר
 עוף החלך על ארבע אשר לא
 פרעים ממעל לרגלם לנתר בהן
 על הארץ את אלה מהם ת
 תאכלו ואת הארבה למנו ואת
 הסלעם למנה ואת החדל
 למנה ואת החגב למנה וכל
 שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים
 שקן הוא לבס ואלה תטמאו
 כל הנגע בנבלתם וטמא עד
 הערב וכל הנשא מנבלתם
 יכבס בגדיו וטמא עד הערב ל
 לכל הבחמה אשר הוא מפרסת
 פרסה ושסע איננה שסעת ונה
 איננה מעלה טמאים הם לכם
 כל הנגע בהם וטמא וכל חוק
 נבל החיה החלבת על
 וטמאים הם לכם כל הנגע

והנה יצא לבנה בעור והוא ה
 הפכה ומחית בשר חי
 בשר וישנת הוא ב
 בעור וטמא הכהן לא
 יסגור יא יא יא יא פרוח
 תפס צרעת בעור ובסתר
 הצרעת את כל עור הנגע מ
 מראשו ועד רגליו לומר מראה
 עין הכהן וראה הכהן והנה
 כפחה הצרעת את כל בשרו
 וטמא את הנגע בלו הפך ל
 טהור הוא וזכר הראות בובע
 חי וטמא וראה הכהן את הבשר
 החי וטמא וחי וחי טמא
 הוא צרעת הוא או כי ישוב ה
 הבשר וחי ונהפך ללבן ובא אל
 הכהן וראה הכהן והנה נדפך
 הנגע ללבן וטהר הכהן את ה
 הנגע טהור הוא
 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ו
 ונרפא ויהיה במקום השחין ש
 שאת לבנה או בהרת לבנה
 ארמדמת ונראה אל הכהן ו
 וראה הכהן והנה מראה שפל מן
 העור ושערה דיוק ללבן וטמא
 הכהן נגע צרעת ר בשר חי
 פרוח ואם יראה

הנגע והנה מראהו עמק מן העור
 ובו שער צהב דק וטמא אתו
 הכהן נתקוהוא צרעת וראה
 או הזקן הוא וזכר וראה הכהן את
 נגע הנתק והנה אין מראהו עמק
 מן העור ושער שחר אין בו ו
 וחסר הכהן את נגע הנתק ש
 שבעת ימים וראה הכהן את
 הנגע ביום השביעי והנה לא
 נטה הנתק ולא היה בו שער
 צהב ומראה הנתק אין עמק מן
 העור והנה נטה הנתק לא
 פלח וחסר הכהן את הנתק
 שבעת ימים וראה הכהן
 את הנתק ביום השביעי והנה
 לא נטה הנתק נעור ומראהו
 אינו עמק מן העור וטהר אתו
 הכהן וכבס בגדיו וטהר ואם
 פשה יפשה הנתק בעור אחרי
 טהרתו וראה הכהן והנה פשה
 הנתק בעור לא יבקר הכהן
 לשער הצהב טמא הוא ואם
 בעינו עמד הנתק ושער שחר
 עמד בו נרפא הנתק טהור הוא
 וטהרו הכהן ואיש
 יא אשה כי יהיה בגדו בגדים
 בהרת בהרת לבנה וראה הכהן

והנה בעור בשר חי
 לבנת בהק הוא טהור הוא
 טהור הוא
 ואיש כי יהיה
 ראשו קרח הוא טהור הוא
 מפאת פנו ימדת ראשו נבית
 הוא טהור הוא ויהיה בקרחת
 או בנבחת נגע לבן ארמדמ
 צרעת פרוח הוא בקרחתו או
 בנבחתו וראה אתו הכהן והנה
 שאת הנגע לבנה ארמדמת
 בקרחתו או בנבחתו כמראה
 צרעת עור בשר איש צרוע ה
 הוא טמא הוא טמא וטמאנו ה
 הכהן בראשו נגעו ויהיה צרוע אשר
 בו הנגע בגדיו יהיו פרמס וראשו
 יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא
 טמא יקרא כל ימי אשר הנגע
 בו וטמא טמא הוא ברר יושב
 בחוץ למחנה מושבו
 והבגר כי יהיה בו נגע
 צרעת בבגר צמר או בבגר פ
 פשתים או בשר חי בערב
 לפשתים או צמר או בשר או
 בכל מלבושת עור ויהיה הנגע
 ויקרק או ארמדס בבגר או ב
 בעור או בשר או בערב או ב

בכלל יד נגע צרעת דהוא
 הכהן וראה הכהן
 נגע והסגיר את הנגע ש
 ימים וראה את הנגע
 ביום השביעי כי פשה הנגע ב
 בבגד או בשתי או בערב או
 בעור לכל אשר יעשה הנגע
 למלאכה צרעת מטארת הנגע
 טמא הוא ושרף את הבגד או
 את השתי או את הערב בצמר
 או בפשתים או את כל כלי ה
 העור אשר יהיה בו הנגע כי
 צרעת מטארת הוא באש ת
 תשרף ואם יראה הכהן והנזק
 לא פשה הנגע בבגד או בשתי
 או בערב או בכל כלי עור וצוה
 הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
 והסגירו שבעת ימים שנית ו
 וראה הכהן אחרי הכבס את
 הנגע והנה לא הפך הנגע את ע
 עינו והנגע לא פשה טמא דהוא
 באש תשרפנו פחתת הוא ב
 בקרחתו או בנכחתו ואם ראה
 הכהן והנה כהה הנגע אחרי
 הכבס אתו וקרע ידיו מן הבגד
 או מן העור או מן השתי או מן
 הערב ואם תראה עוד בבגד

מצור
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 זאת תהיה תורת המצורע ביום
 טהרתו וחובא אל הכהן ויצא
 הכהן אל מחוץ למחנה וראה
 הכהן והנה נרפא נגע הצרעת
 מן הצרוע וצוה הכהן ולקח ל
 למטה שתי צפרים חיות ו
 טהרות ועץ ארז ושני תולעת
 ואוב וצוה הכהן ושחט את ה
 הצפר האחת אל כלי חדש על
 מים חיים ואת הצפר השני יקח
 אתה ואת עץ הארז ואת שני
 התולעת ואת האוב וטבל אתם
 ואת הצפר השני ברם הצפר
 השחכה על המים החיים והוצא
 על המכוזר מן הצרעת שבע
 פעמים וטהרו ושלח את הצפר

החיה על פני השרה וכבסו
 המטהר את בגדיו ונלח את כל
 שערו ורחץ במים וטהר ואחר
 יבוא אל המחנה וישב מחוץ ל
 לאהלו שבעת ימים והיה ביום
 השביעי ינלח את כל שערו את
 ראשו ואת וקנו ואת גבת עינו
 ואת כל שערו ונלח וכבס את
 בגדיו ורחץ את בשרו במים
 וטהרו וביום השמיני יקח שני כ
 כבשים תמימים וכבשה אחת
 בת שנתה תמימה ושלשה ע
 עשרנים סלת מנחה כלולה
 בשמן ולג אחד שמן והעמיד
 הכהן המטהר את האיש ח
 המטהר ואתם לפני יהוה פתח
 אהל מועד ולקח הכהן את ה
 הכבש האחד והקריב אתו ל
 לאשם ואת לג השמן והניף
 אתם תנופה לפני יהוה ושחט
 את הכבש במקום אשר ישחט
 את החטאת ואת העלה במקום
 הקדש כי כחטאת האיש הוא
 לכהן קדש קדשים הוא ולקח
 הכהן מדם האשם ונתן הכהן
 על תנוך און המטהר הימנית
 ועל בהן ידו הימנית ועל בדין

רגלו הימנית ולקח הכהן מלג
 השמן ויצק על כף הכהן ו
 השמאלית וטבל הכהן את
 אצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית והזה מן ה
 השמן באצבעו שבע פעמים
 לפני יהוה ומיתר השמן אשר
 על כפו יתן הכהן על תנוך און
 המטהר הימנית ועל בהן ידו
 הימנית ועל בהן רגלו הימנית
 על דם האשם והנותר בשמן
 אשר על כף הכהן יתן על ראש
 המטהר וכפר עליו הכהן לפני
 יהוה ויעשה הכהן את החטאת
 וכפר על המטהר מטמאתו ו
 ואחר ישחט את העלה והעלה
 הכהן את העלה ואת המנחה
 המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר
 ואם דל הוא
 ואין ידו משנת ולקח כבש אחד
 אשם לתנופה לכפר עליו ועשרו
 סלת אחד כלול בשמן למנחה
 ולג שמן ושתי תרים או שני בני
 יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
 חטאת והאחד עלה והביא א
 אתם ביום השמיני לטהרתו אל
 הכהן אל פתח אהל מועד לפני

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמרו בני תבאו אל ארץ כנען
 אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי
 ננע צרעת בבית ארץ אהותכם
 ובא אשר לו הבית והניד לכהן
 לאמר כננע נראה לי בביתו ו
 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם
 יבא הכהן לראות את הננע ו
 ולא יטמא כל אשר בבית ואחר
 כן יבא הכהן לראות את הבית
 וראה את הננע והנה הננע ב
 בקירת הבית שקערורת וקרקת
 או אדמדמת ובראיהן שפל מן
 הקיר ויצא הכהן מן הבית אל
 פתח הבית והסגיר את הבית
 שבעת ימים וישב הכהן ביום
 השביעי וראה והנה פשה הננע
 בקירת הבית וצוה הכהן וחלעו
 את האבנים אשר בהן הננע ו
 והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
 אל מקום כמא ואת הבית יקצע
 מבית סביב ושפכו את העפר
 אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל
 מקום טמא ולקחו אבנים אחוז
 והביאו אל תחת האבנים ועפר
 אחר יקח וטח את הבית ואת
 ישוב הננע ופרח בבית אחר

חלץ את האבנים ואחרי הקצו
 את הבית ואחרי הטוח: ובא
 הכהן וראה והנה פשה הננע ב
 בבית צרעת ממארת הוא ב
 בבית טמא הוא ונתן את הבית
 את אבניו ואת עציו ואת כל
 עפר הבית והוציא אל מחוץ ל
 לעיר אל מקום טמא והבא אל
 הבית כל ימי הסגור אתו וטמא
 עד הערב והשכב בבית יכבס
 את בגדיו והאכל בבית יכבס
 את בגדיו ויאם בא יבא הכהן
 וראה והנה לא פשה הננע בבית
 אחרי הטח את הבית וטרח
 חכהן את הבית כי נרפא הננע
 ולקח לחטא את הבית שתי צ
 צפרים ועץ ארז ושני תולעת ו
 ואזב: ושחט את הצפר האחת
 אל כלי חרש על מים חיים ולקח
 את עץ הארז ואת האזב ואת
 שני התולעת ואת הצפר החיה
 וטבל אתם בדם הצפר השחוט
 ובמים החיים והזה אל הבית
 שבע פעמים וטמא את הבית
 בדם הצפר ובמים החיים ובשני
 החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני
 התולעת: ושלח את הננע

החיה אל מחוץ לעיר אל פני
 השרה וכפר על הבית וטרח
 זאת התורה לכל ננע הצרעת:
 ולנתק: ולצרעת הכנר ולבית:
 ולשאת ולספחת ולבהרת: להורת
 ביום הטמא וביום הטמא ואת
 תורת הצרעת:
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמרו דברו אל בני ישראל ו
 ואמרתם אלהם איש איש כי
 יהיה זב מבשרו וזב טמא הוא:
 ואת תהיה טמא אתו בזבו רר
 בשרו את זבו או חתתים בשרו
 מזבו טמא אתו הוא וכל המשכב
 אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל
 הכלי אשר ישב עליו יטמא:
 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס
 בגדיו ורחץ במים וטמא עד ה
 הערב: והישוב על הכלי אשר
 ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד הערב: ורחנע
 בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד הערב: וירק
 הזב בטמא ופחם בגדיו ורחץ
 במים וטמא עד הערב: וכל ה
 המדבק אשר ירכב עליו הזב
 יטמא: וכל הננע בכל אשר יהיה

תהיה יטמא עד הערב והנושא
 אשר תשב עליו בנדר ורחץ במים
 עד הערב: וכל אשר יגע
 בו חזב וידיו לא שטף במים ו
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
 הערב: וכלי חרש אשר יגע בו
 חזב ישבר וכל כלי עץ ושטף ב
 במים: וכי יטהר חזב מזובו וספר
 לו שבעת ימים לטהרתו וכבס
 בגדיו ורחץ בשרו במים חיים
 וטהר: וביום השמיני יקח לו שתי
 תרים או שני בני יונה ובא לפני
 יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם
 אל הכהן: ועשה אתם הכהן א
 אחד חטאת והאחר עלה וכפר
 עליו הכהן לפני יהוה מזובו
 ואיש כי תצא
 ממנו שכבת זרע ורחץ במים
 את כל בשרו וטמא עד הערב:
 וכל בגר וכל עור אשר יהיה ע
 עליו שכבת זרע וכבס במים ו
 טמא עד הערב: ואשה אשר י
 ישכב איש אתה שכבת זרע
 ורחצו במים וטמאו עד הערב:
 ואשה כי תהיה
 זבה דם יהיה זבה בבשרה ש
 שבעת ימים תהיה בנדתה וכל

הנגע בה יטמא עד הערב: וכל
 אשר תשב עליו בנדתה יטמא
 וכל אשר תשב עליו יטמא: וכל
 הנגע במשכבה וכבס בגדיו ו
 רחץ במים וטמא עד הערב: וכל
 הנגע בכל כלי אשר תשב עליו
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
 עד הערב: ואם על המשכב הוא
 או על הכלי אשר הוא ישבת
 עליו בנגעו בו יטמא עד הערב:
 ואם שכב ישכב איש אתה ותהי
 נדתה עליו וטמא שבעת ימים
 וכל המשכב אשר ישכב עליו
 יטמא: ואשה כי
 יזוב זוב דמה ימים רבים בלא
 עת נדתה או כי תזוב על נדתה
 כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
 תהיה טמאה הוא: כל המשכב
 אשר תשב עליו כל ימי זובו
 במשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
 אשר תשב עליו טמא יהיה כ
 בטמאת נדתה: וכל הנגע במ
 יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים
 וטמא עד הערב: ואם טהרה
 מזובה וספרה לה שבעת ימים
 ואחר טהרה וביום השמיני תקח
 לה שתי תרים או שני בני יונה

אהרן
 מות

והביאה אתם אל הכהן אל פתח
 אהל מועד: ועשה הכהן את ה
 האחד חטאת ואת האחר עלה
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב
 טמאתה והורתם את בני ישראל
 מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
 בטמאם את משכני אשר בתוכם
 ואת תורת הזב ואשר תצא ממנו
 שכבת זרע לטמאה בה: והדוה
 בנדתה והזב את זובו לזכר ול
 ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
 טמאה: וידבר יהוה
 אל משה אחרי מות שני בני
 אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו
 ויאמר יהוה אל משה דבר אל
 אהרן אחיק ואל יבא בכל עת
 אל הקדש מבית לפרכת אל פני
 הכפרת אשר על הארץ ולא י
 ימות כי בענן אראה על הכפרת
 בזאת יבא אהרן אל הקדש ב
 בפר בן בקר לחטאת ואיל ל
 לעלה: וכתנת בד קדש ולבש
 ומכנסי בד יהיו על בשרו וב
 ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד
 יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים
 את בשרו ולבשם ומאת ערת
 בני ישראל יקח שני שעירי עזים

לחטאת ואיל אחד לעלה: וה
 והקריב אהרן את פד החזב
 אשר לו וכפר בעדו וכפר ב
 ולקח את שני השעירים והעמיד
 אתם לפני יהוה פתח אהל מ
 מועד ונתן אהרן על שני השעירים
 גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
 אחד לעזאזל: והקריב אהרן
 את השעיר אשר עלה עליו ח
 הגורל ליהוה ועשהו חטאת: ו
 והשעיר אשר עלה עליו הגורל
 לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר
 עליו לשלח אתו לעזאזל: ו
 המדברה: והקריב אהרן את פד
 החטאת אשר לו וכפר בעדו ו
 ובעד ביתו ושחט את פד ח
 חטאת אשר לו: ולקח מלא
 המחיתה גחלי אש מעל המזבח
 מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת
 סמים דקה והביא מבית לפרכת
 ונתן את הקטרת על האש לפני
 יהוה ובסה ענן הקטרת את ח
 הכפרת אשר על העדות ולא
 ימות: ולקח מדם הפר והזה ב
 באצבעו על פני הכפרת קדמה
 ולפני הכפרת יזה שבע פעמים
 מן הדם באצבעו: ושחט את ש

שעיר חטאת אשר לעם והביא
 את דמו אל מבית לפרכת ועשה
 אוֹרֵי־בֹרֵךְ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר
 וְיָהוָה אָמַר עַל הַכִּפֹּרֶת וּלְפָנֶי הָ
 חֲכֹפֶרֶת יִכַּפֵּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְמֵאֵה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשַׁעֵיהֶם לְכָל חַ
 חֲטָאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲל־מוֹעֵד
 הַשָּׁכֵן אַתֶּם בְּתוֹךְ טְמֵאִים וְכָל
 אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאַהֲל־מוֹעֵד בִּ
 בָּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עִיר צִאתוֹ ו
 וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד־בֵּיתוֹ וּבַעֲד־כָּל
 קָהָל יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ
 אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וּכְפָר עָלָיו וּלְקַח
 מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְנָתַן
 עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִזְרֶה
 עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּ
 עָמִים וּטְהָרוּ וּקְרָשׁוּ מִטְמֵאֵה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹלֵה מַכְפֵּר אֶת הַ
 הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַ
 הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשְּׂעִיר הַחַי
 וּסְמַךְ אֹהֶרֶן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹ
 רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתְנוּדָה עָלָיו
 אֶת כָּל עֹנֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת
 כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חֲטָאתָם וְנָתַן
 אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁלַח
 בְּיַד אִישׁ עֹתִי הַמִּדְבָּרָה וְנִשָּׂא
 הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל

אֶרֶץ גִּזְרֵה וְשָׁלַח אֶת הַשְּׂעִיר
 בַּמִּדְבָּר וּבֹא אֹהֶרֶן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
 וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
 לְבָשׁ בָּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם
 שָׁם וּרְחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמִּים בִּ
 בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבָשׁ אֶת בְּגָדָיו
 וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה אֶת עֲלָתוֹ וְאֶת עֲלֵת
 הָעֵם וּכְפָר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד־הָעֵם ו
 וְאֶת חֶלֶב הַחֲטָאת וְקִטְרֵה הַ
 הַמִּזְבֵּחַ וְהִמְשִׁיחַ אֶת הַשְּׂעִיר
 לְעֹזָאֵל יָכֹס בְּגָדָיו וּרְחַץ אֶת
 בְּשָׂרוֹ בַּמִּים וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא אֶל
 הַמִּחְנָה וְאֶת פֶּרֶךְ הַחֲטָאת וְאֶת
 שְׂעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר הֹבֵא אֶת
 דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ וַיֵּצֵא אֶל מִ
 מִחוּץ לַמִּחְנָה וּשְׂרָפוּ בְּאֵשׁ אֶת
 עֲרֹתָם וְאֶת בְּשָׂרָם וְאֶת פְּרִשָּׁם
 וְהִשְׂרָף אֹתָם יָכֹס בְּגָדָיו וּרְחַץ
 אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמִּים וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא
 אֶל הַמִּחְנָה וְהִנִּיחָהּ לָכֶם לַחֲקֹת
 עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר
 לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֶה אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְכָל
 מִלֵּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזִנָּה וְהַגֵּר
 הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר
 עֲלֵיכֶם לְטָהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַ
 חֲטָאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה הַטָּהוֹר ו
 שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם

אֶת נַפְשֵׁיכֶם חֲקֹת עוֹלָם וּכְפָר
 הַכֵּהן אֲשֶׁר יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר
 יִמָּלֵא אֶת יָדוֹ לִכְהֵן תַּחַת אֲבִיו
 וּלְבָשׁ אֶת בְּגָדֵי הַכֹּהֵן וְהִקְדֵּשׁ
 וּכְפָר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל
 מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יִכַּפֵּר וְעַל הַ
 הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקָּהָל יִכַּפֵּר
 וְהִנִּיחָהּ וְאֶת לָכֶם לַחֲקֹת עוֹלָם
 לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַ
 חֲטָאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כִּ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

וְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
 דַּבֵּר אֶל אֹהֶרֶן וְאֶל בְּנֵי זִאֵל כָּל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ כֶּשֶׂב אוֹ עֵז בַּמִּחְנָה
 אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנָה
 וְאֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ
 לַהֲקָרִיב קָרְבָן לַיהוָה לִפְנֵי פְ
 מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵׁב לְאִישׁ הַ
 הַהוּא דָם שֶׁפֶךְ וְנִכְרַת דָּמוֹ אֲשֶׁר
 הַהוּא מִקְרֵב עִמּוֹ לְמַעַן אֲשֶׁר
 יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם
 אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל פְּנֵי הַשְּׂדֵה
 וְהֵבִיאוּ לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל

מוֹעֵד אֶל הַכֵּהן וּבְחֵי זִבְחֵי ש
 שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם וְזִדְקַת הַכֵּהן
 אֶת הַדָּם עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקִּטְרֵה חֶלֶב לְרִיחַ
 נִיחָח לַיהוָה וְלֹא יִבְחֹו עוֹד אֶת
 זִבְחֵיהֶם לְשַׁעִירִם אֲשֶׁר הֵם זִנִּים
 אַחֲרֵיהֶם חֲקֹת עוֹלָם תִּהְיֶה זֹאת
 לָהֶם לְדֹרֹתָם וְאֵלֶּיָּהֶם תֵּאמַר
 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַ
 הַגֵּר אֲשֶׁר יִגֹּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
 יַעֲלֶה עָלָה אוֹ זִבְחֵי זִאֵל פֶּתַח אֹ
 אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת
 אֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא
 מִעַמּוֹ וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל
 וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכַל
 כָּל דָּם וְנָתַתִּי לִפְנֵי נַפְשׁ הָאֲכֹלָת
 אֶת הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֶתָּה מִקְרֵב
 עִמָּה כִּי נַפְשׁ הַבָּשָׂר בָּדָם הִוא
 וְאִנִּי נָתַתִּי לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר
 עַל נַפְשֵׁיכֶם כִּי הַדָּם הִוא בְּנַפְשׁ
 וּכְפָר עַל כֵּן אִמְרָתִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כָּל נַפְשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל דָּם
 וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם
 וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר
 הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַצִּיד צִיד חַיָּה
 אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשֶׁפֶךְ אֶת
 דָּמוֹ וּבִסְחוֹ בַּעֲפָרֵי כִי נַפְשׁ כָּל בִּ

בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני
 ישראל דם כל בשר לא תאכלו
 כלנפש כל בשר דמו הוא כל
 אכלו וברתו וכל נפש אשר ת
 תאכל נבלה וטרפה באורח
 ובגר וכבם בגדו ורחץ במים ו
 וטמא עד הערב וטהר: ואם לא
 יכבם ובשרו לא ירחץ ונשא עונו
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל ואמרת א
 להם אני יהוה אלהיכם: כ
 כמעשה ארץ מצרים אשר י
 ישבתם בה לא תעשו וכמעשה
 ארץ כנען אשר אני מביא א
 אתכם שמה לא תעשו וב
 ובחקתיהם לא תלכו את משפטי
 תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת
 בהם אני יהוה אלהיכם: וש
 ושמרתם את חקתי ואת מ
 משפטי אשר יעשה אתם האדם
 וחי בהם אני יהוה:
 איש איש אל כל שאר
 בשרו לא תקרב לגלות ערוה
 אני יהוה:
 אביך וערות אמך לא תגלה
 אמך הוא לא תגלה ערותה:

ערוה אשת אביך
 לא תגלה ערוה אביך הוא:
 ערוה אחותך בת
 אביך או בת אמך מולדת בית
 או מולדת חוץ לא תגלה ערותן
 ערוה בת בןך
 או בת בתך לא תגלה ערותן
 כי ערותך הנה: ערוה
 בת אשת אביך מולדת אביך
 אחותך הוא לא תגלה ערותה
 ערוה אחות אביך
 לא תגלה שאר אביך הוא:
 ערוה אחות אמך
 לא תגלה כי שאר אמך הוא:
 ערוה אחי אביך
 לא תגלה אל אשתו לא תקרב
 דדתך הוא:
 בלתיך לא תגלה אשת בןך ה
 הוא לא תגלה ערותה:
 ערוה אשת אחיך
 לא תגלה ערוה אחיך הוא:
 ערוה אשה ובתה
 לא תגלה את בת בנה ואת
 בת בתה לא תקח לגלות ע
 ערותה שארה הנה זמה הוא:
 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר
 לגלות ערותה עליה בחייה:

ואל אשה בנדת טמאתה לא
 תקרב לגלות ערותה: ואל אשת
 עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
 לטמאה בה: ומוזעך לא תתן
 להעביר למלך ולא תחלל אר
 שם אלחיק אני יהוה: ואת זכר
 לא תשכב משכבי אשה תועבה
 הוא: ובכל בהמה לא תתן ש
 שכבתך לטמאה בה ואשה לא
 תעמד לפני בהמה לרבעה ת
 תבל הוא: אל תטמאו בכל אלה
 כי בכל אלה נטמאו הגוים א
 אשר אני משלח מפניכם: ות
 ותטמאו הארץ ואפקד עונה ע
 עליה ותקא הארץ את ישיביה
 ושמרתם אתם את חקתי ואת
 משפטי ולא תעשו מכל התועבת
 האלה האורח והגר הגר ב
 בתוככם: כי את כל התועבת
 האל עשו אנשי הארץ אשר
 לפניכם ותטמאו הארץ: ולא ת
 תקיא הארץ אתכם בטמאתם
 אתה כאשר קאה את הגוי א
 אשר לפניכם כי כל אשר יעשה
 מכל התועבת האלה ונכרתו
 הנפשות העשת מקרב עמם:
 ושמרתם את משמרתו לבלתי

עשות מחקות התועבת אשר
 נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם
 אני יהוה אלהיכם:
 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 דבר אל כל עדת בני ישראל
 ואמרת אלהם קדשים תהיו כי
 קדוש אני יהוה אלהיכם: איש
 אמו וזביו תיראו ואת שבתתו
 תשמרו אני יהוה אלהיכם: אל
 תפנו אל האלילים ואלהי מסכת
 לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
 ובי תזבחו זבח שלמים ליהוה
 לרצונכם תזבחו: ביום זבחכם
 יאכל וממחרת והגותר עד יום
 השלישי באש ישרף: ואם האכל
 יאכל ביום השלישי פגול הוא
 לא ידנה: ואכלו עונו ישא כי
 זאת קדש יהוה חלל ונכרתה
 הנפש ההוא מעמיה: ובקצרכם
 את קציר ארצכם לא תבלה
 פאת שוך לקיט ולקט קצירך
 לא תלקט: וזרעך לא תעולל
 ופרט כרמך לא תלקט: וענף זיתך
 תעוב אתם אני יהוה אלהיכם:
 לא תגביו ולא תכחשו ולא ת
 תשקרו איש בעמיתו: ולא ת
 תשבעו בשמי לשקר וחללת א

את שם אלהיך אני יהוה: לא
תגשק את רעך ולא תגול לא
תלין פעלת שביר אתך עד
בקרי לא תקלל חרש ולפני עור
לא תתן מבשל ויראת מאלהיך
אני יהוה: לא תעשו עול במשפט
לא תשא פני דל ולא תהדר פני
גדול בצדק תשפט עמיתך: לא
תלך רכיל בעמיק לא תעמד
על דם רעך אני יהוה: לא תשנא
את אחיך בלבבך הוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו חטא
לא תקם ולא תטר את בני ע
עמך ואהבת לרעך כמוך אני
יהוה: את חקתי תשמרו בהם
לא תרביע בלאים שוך לא ת
תורע בלאים ובגד בלאים ש
שעטנו לא ועלה עליך ואיש כי
ישב את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש והפרה
לא נפרתה או חפשה לא נתן
לה בקרת תהיה לא וסמנו כי
לא חפשה וזו בוא את אשמו
ליהוה אל פתח אהל מועד איל
אשם וכפר עליו הכהן באיל
האשם לפני יהוה על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו מחטאתו

אשר חטא:
וביתבאו אל הארץ ונטעתם
כל עץ מאכל וערלתם ערלתו
את פרו שלש שנים יהיה לכם
ערלים לא יאכלו בשנה הרביעה
יהיה כל פרו קדש חלולם ליהוה
ובשנה החמישה תאכלו את
פרו להוסיף לכם תבואתו אני
יהוה אלהיכם: לא תאכלו על
הדם לא תנחשו ולא תענוגו ל
לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנך: ושרם
לנפש לא תתנו בבשרכם ו
שבתת קעקע לא תתנו בכם
אני יהוה: אל תחלל את בתך
להנותה ולא תגנה הארץ ו
שמלאה הארץ ומה: את שבתת
תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה: אל תפנו אל האבת ואל
הירענים אל תבקשו לסמארה
בהם אני יהוה אלהיכם: מפני
שיבה תקום והדרת פני זקן ו
וראת מאלהיך אני יהוה:
ובי יגור אתך גר
בארצכם לא תונו אותו: באורח
מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם

בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם
לא תעשו עול במשפט במדה
במשקל ובמסורה: מאוני צדק
אבני צדק אופת צדק והן צדק
יהיה לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים: ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם
אני יהוה:
ודבר יהוה אל משה לאמר:
ואל בני ישראל תאמר איש איש
מבני ישראל ומן הגר הגר ב
בישראל אשר יתן מזרעו למלך
מות וסמנו עם הארץ ירמסו
באבן: ואני אתן את פני באיש
ההוא והכרתי אותו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך למען סמא
את מקדשי ולחלל את שם
קדשי: ואם העלם ועלימו עם
הארץ את עיניהם מן האיש ה
ההוא בתנו מזרעו למלך ל
לבלתי המית אותו: ושמתני אני
את פני באיש ההוא ובמשפחתו
והכרתי אותו ואת כל רגליו
אחריו לונות אחרי המלך מקרב
עמם: והנפש אשר תפנה אל
האבת ואל הירענים לונת א

אחריהם ונתתני את פני בנפש
ההוא והכרתי אותו מקרב עמו:
והתקדשתם והייתם קדשים כי
אני יהוה אלהיכם: ושמרתם
את חקתי ועשיתם אתם אני
יהוה מקדשים: כי איש איש א
אשר יקל את אביו ואת אמו
מות וסמנו אביו ואמו קל דמיו בו
ואיש אשר יאן את אשת איש
אשר ינאף את אשת רעהו מות
ימית הנאף והנאפת: ואיש אשר
ישכב את אשת אביו עריות
אביו גלח מות וסמנו שנייהם
דמיהם בסיו איש אשר ישכב
את בלתי מות וסמנו שנייהם
תבל עשו דמיהם בסיו איש אשר
ישכב את זכר משכביו אשר
תועבה עשו שניהם מות וסמנו
דמיהם בסיו איש אשר יקח את
אשה ואת אמה ומה הוא באש
ישרפו אותו ואתהן ולא תחיה
ומה בתוככם: ואיש אשר יתן
שכבתו בבהמה מות וסמנו ואת
הבהמה תהרגו: ואיש אשר
תקרב אל כל בהמה לדבר
אתה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות וסמנו דמיהם בסיו

ואיש אשר יקח את אחת בן
אביו או בת אמו ויראה את ערותה
וערותה והיא תראה את ערותו
חסד הוא ונברתו לעיני בני עמם
עבות אחתו נלה עינו ושא ואיש
אשר ישכב את אשה דוה ונלה
את ערותה את מקרה הערירה
והוא נלתה את מקור דמיה
ונברתו שניהם מקרב עמם וערות
אחות אמך ואחות אבך לא
תגלה כי את שארו הערה עונם
ישאו ואיש אשר ישכב את
דרתו ערות דה נלה חטאם ישאו
עריצים נמתו ואיש אשר יקח
את אשת אחיו נדה הוא ערות
אחיו נלה עריצים יהיו ושמתם
אחד כל חקתו ואת כל משפט
ועשייתם אתם ולא תקיא אתכם
הארץ אשר אני מביא אתכם
שבה לשבת בה ולא תלכו בחקת
חגיו אשר אני משלח מפניכם
כי את כל אלה עשו ואקן בכם
ואמר לכם אתם תירשו את
אדמתם ואני אתגנה לכם לרשת
אונה ארץ זבת חלב ודבש
מזה אלהיכם אשר הבדלת
אתכם מן העמים והבדלתם בין

הבהמה הטהרה לטמאה ובין
העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשותיכם בבהמה ובעוף
ובכל אשר תרמש האדמה אשר
הבדלת לפס לטמא והיותם
לך קדשים כי קדוש אני וטהר
ואבדל אתכם מן העמים לחות
ליו ואיש או אשה כי יהיה בהם
אוב או ידעני מות ומתו באבן
ידגמו אתם דמיהם בם
ויאמר יהוה אל משה אמר אל
הבנים בני אהרן ואמרת אל
אלהם לנפש לא יטמא בעמיו
כי אם לשארו הקרב אליו לאמו
ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו
ולאחתו הבתולה הקרובה אלה
אשר לא היתה לאיש לה יטמא
לא יטמא בעל בעמיו להחלו
לא יקרחה קרחה בראשם ופאת
וקנם לא יגלו וזוב בשרם לא י
ישרטו שרטת קדשים יהיו
לא להיהם ולא יחללו שם א
אלהיהם כי את אשי יהוה לחם
אלהיהם הם מקריבם והיו קדש
אשה ונה וחללה לא יקחו ואשה
דרושה מאישה לא יקחו כי קדש
הוא לא להם וקדשתו בי את

אמר

לחם אלהיך הוא מקריב קדש
יהיה לך כי קדוש אני יהוה מ
מקדשכם וזבת איש כהן כי תחל
לזנות את אביו הוא מחללת
באש תשרף והכהן
הגדול מאחיו אשר יוצק על
ראשו שמן המשחה וסלא את
ידו ללבש את הבגדים את
ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס
ועל כל נפשת מת לא יבא
לאביו ולאמו לא יטמא ומן
המקדש לא יצא ולא יחלל את
מקדש אלהיו כי נזר שמן משחה
אלהיו עליו אני יהוה והוא אשת
בתוליה יקח אלמנה וגרושה
וחללה נזה את אלה לא יקח כי
אם בתולה מעמיו יקח אשה
ולא יחלל ודעו בעמני כי אני
יהוה מקדשו וידבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל
אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם
אשר יהיה בו מום לא יקרב
להקריב לחם אלהיו כי כל איש
אשר בו מום לא יקרב איש עור
או פסח או חרס או שרוע או
איש אשר יהיה בו שבר רגל או
שבר יד או נבן או דק או תבלל

בעינו או נרב או ילפת או מרוע
אשך כל איש אשר בו מום מרוע
אהרן הכהן לא יגש להקריב
את אשי יהוה מום בו את לחם
אלהיו לא יגש להקריב לחם
אלהיו מקדשי הקדשים ומן ה
קדשים יאכל אך אל הפרכת
לא יבא ואל המזבח לא יגש בו
מום בו ולא יחלל את מקדשי כי
אני יהוה מקדשם וידבר משה
אל אהרן ואל בגיו ואל כל בני
ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו ונזרו
מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים
לי אני יהוה אמר אלהם ל
לדרתכם כל איש אשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים אשר
קדשו בני ישראל ליהוה וטמאתו
עליו נברתה הנפש הרואה מ
מלפני יהוה ויהיה איש מרוע
אהרן והוא ירוע אהרן בקדשים
לא יאכל עד אשר יטהר וזנבע
בכל טמא נפש או איש אשר
תצא ממנו עבבת דם או איש
אשר יגע בכל צדק אשר יטמא

לו או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו: נפש אשר תגע בו ו
יטמאה עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשווי ב
במים: ובא חשמש וטהר ואחר
יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא:
נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה
בה אני יהוה: ושמרו את משמרתו
ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי
יחללוהו אני יהוה מקדשם: וכל
זר לא יאכל קדש תושב כרחק
ושביר לא יאכל קדש: וכהן כי
יקנה נפש קנין בספו הוא יאכל
בו וילד ביתו הם יאכלו בלחמו
ובת בהן כי תהיה לאיש זר הוא
בתרומת הקדשים לא תאכל:
ובת בהן כי תהיה אלמנה ו
גרושה ורע אמן לה ושבה אל
בית אביה כנעוריה מלחם
אביה תאכל וכל זר לא יאכל
בו: ואיש כי יאכל קדש בשגרה
ויסק חמשתו עליו ונתן לכהן
את הקדש: ולא יחללו את קדש
בני ישראל את אשר ירימו
ליהוה: והשיאו אותם עין אשמה
באכלם את קדשיהם כי אני
יהוה מקדשם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ד
דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל
בני ישראל ואמרת אלהם איש
איש מבית ישראל ומן הגר
באשר אל אשר יקריב קרבנו
לכל נדריהם ולכל נדבותם
אשר יקריבו ליהוה לעלה: ל
לרצונכם תמים זכר בבקר ב
בנשבים ובעזים: כל אשר בו
מום לא תקריבו כי לא לרצון
יהוה לכם: ואיש כי יקריב זבח
שלמים ליהוה לפלא נדר או ל
לנדבה בבקר או בצאן תמים
יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו
עורה או שבור או חרוץ או נבלת
או גרב או לפת לא תקריבו
אלה ליהוה ואשה לא תתנו מ
מזבחם על המזבח ליהוה: ושור
גשון שרוע וקלוט נדבה תעשה
אמו ולנדר לא ירצה: ומעוך ו
זביות ונתוק ובלות לא תקריבו
ליהוה ובארצכם לא תעשו: ו
זמיר בן נכר לא תקריבו את
לחם אלהיכם מכל אלה כי מ
משחתם בהם מום בם לא ירצו
לכם: וידבר
יהוה אל משה לאמר: שור או

כשב או עז כי יולד והיה שבעת
ימים תחת אמו ומיום דשמיני
והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה
ושור או שה אתו ואת בנו לא
תשחטו ביום אחד: ובני תזבחו
זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו
ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה: ושמרתם מ
מצותי ועשיתם אתם אני יהוה:
ולא תחללו את שבת קדשי ונ
ונקדשתי בתוך בני ישראל אני
יהוה מקדשכם: המוציא אתכם
מארץ מצרים להיות לכם ל
לא להים אני יהוה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ד
דבר אל בני ישראל ואמרת א
אלהם מועדי יהוה אשר תקראו
אתם מקראי קדש אלה הם
מועדי ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבתון מ
מקרא קדש כל מלאכה לא ת
תעשו שבת הוא ליהוה בכל
מושבת יכם:

אלה מועדי יהוה מקראי קדש
אשר תקראו אתם במועדם: ב
בחדש הראשון בארבעה עשר
לחדש בין הערבים פסח ליהוה

ובחמשה עשר יום לחדש הזה
חג המצות ליהוה שבעת ימים
מצות תאכלו: ביום הראשון מ
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה
עבודה לא תעשו: והקדשתם
אשה ליהוה שבעת ימים ביום
השביעי מקרא קדש כל מלאכה
עבודה לא תעשו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ד
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל הארץ אשר
אני נתן לכם וקצרתם את ק
קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן: והניף
את העמר לפני יהוה לרצונכם
ממחרת השבת יניפנו הכהן:
ועשיתם ביום הניפכם את העמר
כבש תמים בן שנתו לעלה ל
ליהוה: ומנחתו שני עשרונים סלת
בלולה בשמן אשה ליהוה ריח
ניחח ונסכה יין רביעת ההין ו
ולחם וקל וקרמל לא תאכלו
עד עצם היום הזה עד הביאתכם
את קרבן אלהיכם חקת עולם
לדורותיכם בכל משבת יכם:

וספרתם לבנ
ממחרת השבת מיום הביאתכם

את עמר התנופה שבע שבתות
 תמימת תהינה: ער ממחרת
 השבת השביעת תספרו חמשים
 ויום והקרבתם מנחה חדשה ל
 ליהוה: ממושבת יכם תביאו
 לחם תנופה שתיים שני עשרתם
 סלת תהינה חמץ תאפינה
 בבורים ליהוה: והקרבתם על
 הלחם שבעת כבשים תמימים
 בני שנה ופר בן בקראחד ואילם
 שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
 ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה:
 ועשיתם שעיר עזים אחד ל
 לחטאת ושני כבשים בני שנה
 לזבח שלמים: והניף הכהן אתם
 על לחם הבקרים תנופה לפני
 יהוה על שני כבשים קדש יהיו
 ליהוה לכהן: וקראתם בעצם
 היום הזה מקרא קדש יהיה לכם
 כל מלאכת עבודה לא תעשו ח
 חקת עולם בכל מושבתיכם
 לדורותיכם: ובקצרכם את קציר
 ארצכם לא תכלה פאת שדך
 ביצרך ולקט קצירך לא תלקט
 לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה
 אלהיכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל לאמר ב

בחמשה עשר יום לאחר השביעי
 יהיה חג הסוכות שבעת ימים ל
 ליהוה ביום הראשון מקרא קדש
 כל מלאכת עבודה לא תעשו:
 שבעת ימים תקריבו אשה ל
 ליהוה ביום השמיני מקרא קדש
 יהיה לכם והקרבתם אשה ל
 ליהוה עצרת הוא כל מלאכת
 עבודה לא תעשו: אלה מועדי
 יהוה אשר תקראו אתם מקראי
 קדש להקריב אשה ליהוה עלה
 ומנחה זבח ונסכים: ודבר י
 ביום מילכד שבת יהיה וזבח
 מתנותיכם מלבד כל נדריכם
 ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו
 ליהוה: אך בחמשה עשר יום ל
 ליהוה השביעי באספכם את
 תבואת הארץ תחגו את חג י
 יהוה שבעת ימים ביום הראשון
 וביום השמיני שבת: ו
 לקחתם לכם ביום הראשון פרי
 עץ הדר בפת תמרים וענף עץ
 זבת וערבי נחל ושמחתם לפני
 יהוה אלהיכם שבעת ימים: ו
 חגתם אתו חג ליהוה שבעת
 ימים בשנה חקת עולם לדורותיכם
 בחדש השביעי תחגו אתו:

בסבת תשבו שבעת ימים כל
 האורח בישראל ישבו בסבת:
 למען ידעו דרת יכם כי בסבות
 הישבות את בני ישראל ב
 בהוציא אותם מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם: וידבר משה
 את מועדי יהוה אל בני ישראל:

וידבר יהוה אל משה לאמר: ען
 את בני ישראל ויקחו אליך שמן
 יתוך כותית למאור להעלות נר
 תמיד: מחוץ לפרכת הערת ב
 באהל מועד יערך אתו אהרן
 מערב עד בקר לפני יהוה תמיד
 חקת עולם לדורותיכם: על המנרה
 הטהרה יערך את הנרות לפני
 יהוה תמיד:

ולקחת סלת ואפית אתה שתיים
 עשרה חלות שני עשרנים יהיו
 החלה האחת: ושמת אותם ש
 שתיים מערכות שש המערכת
 על השלחן הטהר לפני יהוה:
 ונתת על המערכת לבנה זכה
 והיתה ללחם לאזכרה אשה ל
 ליהוה: ביום השבת ביום השבת
 יערבנו לפני יהוה תמיד מאת בני
 ישראל ברית עולם: והיתה ל

לאחרן ולבניו ואלהו במקום
קדש כי קדש קדשים הוא לו
מאשי יהוה חק עולמי
ויצא בן אשה ישראלית
והוא בן איש מצרי בתוך בני
ישראל ונצו במקנה בן
הישראלית ואיש הישראלית
ויקב בן האשה הישראלית את
השם וקלל וביאו אתו אל מ
משה ושם אמו שלמית בת ד
דברי למטה דן ויניחחו במשטר
לפרש להם על פי יהוה
ודבר יהוה אל משה לאמר
הוצא את המקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים את
מיהם על ראשו ורנמו אתו כל
העדה ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי וקלל אלהו
ונשא חטא ונקב שם יהוה מות
ומת רגום ורנמו בו כל העדה
כנר באורח בנקבו שם ומתו
ואיש כי יכה כל נפש אדם מות
ומת ומכה נפש בהמה ושלמנו
נפש תחת נפש ואיש כיתן מ
מום בעמיתו כאשר עשה בן
יעשה לו שבר תחת שבר עין
תחת עין שן תחת שן כאשר

יתן מום באדם בן נתן ביומכה
בהמה ושלמנה ומכה אדם ומת
משפט אחד יהיה לכם כנר כ
אדם יהיה כי אני יהוה אלהיכם
ודבר משה אל בני ישראל ו
למחנה ורנמו אתו אבן ובני
ישראל עשו כאשר צוה יהוה
את משה
ודבר יהוה אל משה בחר סנה
לאמר דבר אל בני ישראל ו
יאמרת אלהם כי תבאו אל
האדמה אשר אני נתן לכם ושביתם
הארץ שבת ליהוה שש שנים
תורע שדך ושש שנים תימר כ
ברמך ואספת את תבואתה
ובשנה השביעת שבת שבתו
יהיה לארץ שבת ליהוה שדך
לא תזע וכרמך לא תזמר
את ספית קצירך לא תקצור
ואת ענבי גידך לא תבצר שנה
שבתו יהיה לארץ והיתה ש
שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולחושבך הגרים עמך ולבהמתך
ולחיה אשר בארצך תהיה כד
תבואתה לאכלה

סנה

וספרת לך שבע שבתות
שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתות השנים
תשע וארבעים שנה והעברת
שופר תרועה בחדש השבעי
בעשור לחדש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם ו
וקדשתם את שנת החמשים ש
שנה וקראתם דרור בארץ לכל
ישביה וכל הוא יהיה לכם ושביתם
איש אל אחוזו ואיש אל משפחתו
תשביו וכל הוא שנת החמשים
שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיתיה ולא תבצרו
את גידיה כי וכל הוא קדש
תהיה לכם מן השרה תאכלו
את תבואתה בשנת היובל
הזאת תשבו איש אל אחוזו
וכי תמכרו ממכר לעמיתך או
קנה מיד עמיתך אל תונו איש
את אחיו במספר שנים אחד
היובל תקנה מאת עמיתך ב
במספר שני תבואת ימכר לך
לפי רב השנים תרבה מקנתו
ולפי מעט השנים תמעט מקנתו
כי במספר תבואת הוא מכר לך
ולא תונו איש את עמיתו ויראת

מאל הדין כי אני יהוה אלהיכם
ושבתם את הקני ואת משפט
תשמרו ועשיתם אתם ושביתם
על הארץ לבטח ונתנה הארץ
לך ויאכלתם לשבע וישבתם
לבטח וליה ויניח אתו מדה
גאולה בשנה השביעית חן לא
גורע ולא נאסף את תבואתנו
וצוית את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשת את התבואה
לשלוש השנים וזרעתם את ה
השנה השמינית ואכלתם מן
התבואה ישן עד השנת הששית
עד בוא תבואתה תאכלו ישן
והארץ לא תמכר לעמית כי
לי הארץ בני גרים ותושבים
אתם עמדי וכל ארץ אחוזתכם
גאלה תתנו לארץ
כי ימוך אחיך ומכר
מאחוזו ויבא גאלו הקרב אליו
ונאל את ממכר אחיו ואיש כי
לא יהיה לו גאל וחשנה ידו
ומצא כדי גאלתו וחשב את
שני ממכרו והשיב את העדף
לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזו
ואם לא מצא יודי השיב לו
והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד

שנת היובל וציון היובל ושבי
לאחותו: ואלה
בי ימכר בית בישע עיר חומה
והיתה גאלתו עד תב שנת
ממכרו ימים תהיה גאלתו והם
לא יגאל עד בלאת לו שנה
תמימה וקם הבית אשר בעיר
אשר לא חמה לצמיתו לקנה
אתו לדרתו לא יצא ביקור
ובתי החצרים אשר אן להם
חמה סביב על שדה הארץ
יחשב גאלה תהיה לו וביובל
יצא וערי חלום בתי ערי אחוזה
גאלת עולם תהיה ללוי ואלו אשר
יגאל מן הלוי ויצא ממכר ב
בית ועיר אחותו ביובל כי בתי
ערי חלום הוא אחוזתם בתוך
בני ישראל ושרה מנרש עריהם
לא ימכר כי אחוזת עולם היא
להם: ובי ימוך
אחיק ומטה ידו עמך ורחוקת
בו נר ותושב וחי עמך אל תקח
מאתו נשך ותרבית ווראת מ
מאלהיק וחי אחיק עמך את ב
בסנך לא תתן לו בנשך וב
ובמרבית לא תתן אכלך: אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם

מארץ מצרים לתחת לכם את ארץ
כנען להיות לכם לאלהים: וכי
ימוך אחיק עמך ונמכר לך לא
תעבד בו עבדת עבד כשכיר
כתושב יהיה עמך עד שנת ח
היובל יעבד עמך ויצא מעסך
הוא ובניו ונמך ושוב אל משפחתו
ואל אחותו ונמך ושוב כי עבדו
הם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד
לא תרדה בו בפרך ווראת מ
אלהיק: ועבדך ואמתך אשר
יהיו לך מאת הנום אשר סב
סביבתכם מהם תקנו עבדך
ואמה: וגם מבני התושבים רח
הגרים עמכם מדהם דקנו ומ
וממשפחתם אשר ימכם אשר
הולידו בארצכם והיו לכם ל
לאחוז: והתנחלתם אתם ל
לבניכם אחריכם לרשת אחוזה
לעלם בהם תעבדו ובאחיכם
בני ישראל אמש באחי לא
תרדה בו בפרך: וכי
תשיג יד נר ותושב עמך וסך
אחיק עמו ונמכר לנר תושב ע
עמך או לעקר משפחת נר אחיק
נמכר גאלה תהיה לו אחיק מ

ת היובל וציון
וב את גאלתו
כי צנה יהיה עמו לא
ינ בפרך לעיניך: ואם לא י
יגאל באלה ויצא בשנת היובל
הוא ובניו עמו: כי לי בני ישראל
עבדים עבדיהם אשר הוצאתי
אותם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: לא תעשו לכם אלילים
ופסל ומצבה לא תקימו לכם
ואבן משבית לא תהנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה א
אלהיכם: ואת שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה:

בחרו: אם בחקתי תלכו ואת מצותי
תשמרו ועלם אתם: ונתתי
ימיכם ואת ארצכם

היובל וציון
בני ישראל
לכם לחק
בארצם
י ושבבת
תו חיה רעה
למנו
רדפתם את איביכם
פניכם לרבי ורדפו מכם
מאה ופאה מכם רבבה
ועלו איביכם לפניכם
ורבי ופניתי אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקימתי
את בריתי אתכם: ואכלתם וישן
נושן וישן מפני חדש תוציאו: ו
ונתתי משבני בתוככם ולא ת
תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים
ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהות להם עבדים
ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם
קוממיות:
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצות האלה: ואם
בחקתי תמאסו ואם את משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את

אני להפך

אני אע

יפקדתי על

שחפת ואת הי

ענים ומדיבור

לרעק ורעכם

וגרמתי בכם

איביכם ורח בכם

ונסתם ואין רדף

אלה לא תשמעו ל

ליסרה אתכם שבע

חטאתיכם ושברתי את

עוזכם ונתתי את שמיכם

ואת ארצכם כנחשה וזרם

בכם ולא תתן ארצכם

יבולה ועץ הארץ לא יהן פריה

ואם תלבו עמי קרי ולא תאבו

לשמע לי וספתי עליכם מכה

שבע בחטאתיכם ודשלחתי

בכם את חית השדה ושכלה

אתכם והבריות את בהמתכם

והמעוטה אתכם ונשמודרכיכם

ואם באלה לא תוסרו ליהלכתם

יבני קרי והלכתי אה אני עמכם

בקרי והכענתי אתכם גם אני

שבע על חטאתיכם והביאתי

עליכם חרב נקמת נקם בדיית

על דרכי

אני יתם בלתי בלתי

בנתיכם תאכלו ויחשבו

כמתועבם והפדתי את

יבתי את בלתיכם על פגרי

גלוליכם ובעלה פשו אתכם

ונתתי את עיניכם חרבה ורע

והשמותי את מקדשכם ולא

אריח בריח ניהחכם והשמותי

אני את הארץ ושמו עליה א

איביכם הישבים בה ואתכם

אזרה בגוים והרסקתי אחריכם

חרב והיתה ארצכם שממה ו

ועריכם יהיו חרבה ואז תרצרו

הארץ את שבתתה כל ימי ה

השמה ואתם בארץ איביכם

את שבת הארץ את ארץ

שבתתה כל ימי ה

ולא ינאל כל חרם קדש קדשים
הוא ליהוה: כל חרם אשר יחרם
מן האדם לא יפרה מות וזמת:
וכל מעשר הארץ מורע הארץ
מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה
ואם נאל ינאל איש ממעשרו
חמשתו וסוף עליו: וכל מעטרו
בקר וצאן כל אשר יעבר תחת
השבט העשירי יהיה קדש ליהוה
לא יבקר בין טוב לרע ולא י
ימורנו ואם המר ימורנו ויהיה הוא
ותמורתו יהיה קדש לא ינאל:
אלה המצוות אשר צוה יהוה את
משה אל בני ישראל בהר סיני:

ודבר יהוה אל משה במדבר
סיני באהל מועד באחד לחדש
השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמור: ואני את
ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם: מבין
עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל תפ קדש:

לעבאתם אתה ואהרן ואהרן ואהרן
והם איש איש למטה איש ראש
לבית אבתו הוא: ואלה שמות
האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שריאור:
לשמעון שלמיאל בן צורישרי:
ליהודה נחשון בן עמינדב:
לויששבר נתנאל בן צוער: לחבולן
אלואב בן חלקי: לבני ווסף ל
לאפרים אלישמע בן עמיהוד:
למנשה גמליאל בן פרה צור:
לבנימין אביון בן גידעני: לדן
אחיעזר בן עמישרי: לאשר פ
פנעאל בן עברן: לגד אליסף בן
דעואל: לנפתלי אחירע בן עינן
אלה קריאי העדה נשיאי ממונת
אבותם ראשי אלפי ישראל הם
ויקח משה ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו בשמות ואת
כל העדה הקהילו באחד לחדש
השני ויתלדו על משפחתם ל
לבית אבתם במספר שמות
מבין עשרים שנה ומעלה לגלגלתם
באשר צוה יהוה את משה ו
אפקדם בדבר סיני:
והיו בני ראובן בכר
וישראל תולדתם למשפחתם

לבית אבתם במספר שמות
לגלותם כל זכר מן עשרים
שנה ומעלה כל יצא צבא: פ
פקדיהם למטה ראובן ששה
וארבעים אלף וחמש מאות:

לבני שמעון תולדתם למשפחתם
לבית אבתם פקדיו במספר ש
שמות לגלותם כל זכר מן
עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה שמעון
חשעיה וחמשים אלף ושלש מאות:

לבני גד תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה גד חמשה
וארבעים אלף ושיש מאות ו
חמשים:

לבני יהודה תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צ
צבא: פקדיהם למטה יהודה
ארבעה ושבוע אלף ושיש מאות:

לבני יששכר תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן

עשרים שנה ומעלה כל יצא צ
צבא: פקדיהם למטה יששכר
ארבעה וחמשים אלף וארבע
מאות:

לבני זבולן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צ
צבא: פקדיהם למטה זבולן ש
שבעה וחמשים אלף וארבע
מאות:

לבני יוסף אפרים תולדתם
למשפחתם לבית אבתם ב
במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם
למטה אפרים ארבעים אלף ו
חמש מאות:

לבני מנשה תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא: פקדיהם למטה מנשה
שנים ושלשים אלף ומאתים:

לבני בנימין תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדיהם למטה בנימין חמשה
עשר אלף וארבע מאות:

לבני דן תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צ
צבא: פקדיהם למטה דן שנים
וששים אלף ושבוע מאות:

לבני אשר תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צ
צבא: פקדיהם למטה אשר אחד
וארבעים אלף וחמש מאות:

בני נפתלי תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צ
צבא: פקדיהם למטה נפתלי ש
שלשה וחמשים אלף וארבע
מאות:

אלה הפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל שנים
עשר איש איש אחד לבית א
אבתם חמשה ושלשים אלף
ישראל לבית אבתם מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צ
צבא בישראל ושהם כל הפקדים
שיש מאות אלף ושיש ואלפים:

וחמש מאות וחמשים: והלויים
למטה אבתם לא התפקדו ב
בתוכם:

וידבר יהוה אל משה לאמר: אך
את מטה לוי לא תפקד ואת
ראשם לא תשא בתוך בני י
ישראל: ואתה הפקד את הלויים
על משכן העדות ועל כל כליו
ועל כל אשר לו: והמה ישאר את
המשכן ואת כל כליו ותם ישרתהו
וסביב למשכן יחנו ובנסע המשכן
יוודו אתו הלויים ובחנת המשכן
יקימו אתו הלויים והזר הקרב י
ומת: וחנו בני ישראל איש על
מחנהו ואיש על רגלו לצבאתם
והלויים יחנו סביב למשכן העדות
ולא יהיה קצף על עדרת בני
ישראל ושמרו הלויים את משמרת
משכן העדות: ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה
בן עשיו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר: איש על דולו בבאות
למית אמתו יחנו בני ישראל
במנהג כבוד לאהל מועד: וחנו
והזנים קדמה מזוהה וכל מחנהו
יהיה לצבאתם ונשיא לבני

יהודה נחשון בן עמינרב: ויצבאו
 ופקדיהם ארבעה ושבעים אלה
 ושש מאות: והחנים עליו מטה
 יששכר ונשיא לבני יששכר
 נתנאל בן צוער: ויצבאו ופקדיו
 ארבעה וחמשים אלה וארבע מ
 מאות: מטה זבולן ונשיא לבני
 זבולן אליאב בן חלן: ויצבאו ו
 ופקדיו שבעה וחמשים אלה וא
 וארבע מאות כל הפקדים למחנה
 יהודה מאת אלה ושמונים אלה
 וששת אלפים וארבע מאות
 לציבאתם ראשנה יסעו:
 דגל מהנה ראובן תימנה
 לציבאתם ונשיא לבני ראובן
 אליצור בן שדיאור ויצבאו ופקדיו
 שש וארבעים אלה וחמש מאות
 והחנים עליו מטה שמעון ונשיא
 לבני שמעון שלמיהל בן צורישי
 ויצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים
 אלה ושלש מאות: ומטה גד
 ונשיא לבני גד אליסף בן רעואל
 ויצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים
 אלה ושיש מאות וחמשים: כל
 הפקדים למחנה ראובן מאת
 אלה ואחד וחמשים אלה וארבע
 מאות וחמשים לציבאתם ושנים

יסעו:

יסעו אהל
 מועד מחנה הלויים בתוך המחנה
 כאשר יחנו בן יסעו איש על ידו
 לדגליהם:
 מחנה אפרים לציבאתם ימנה ו
 ונשיא לבני אפרים אלישמע בן
 עמיהור: ויצבאו ופקדיהם ארבעים
 אלה וחמש מאות: ועליו מטה
 מנשה ונשיא לבני מנשה נמליאל
 בן פרהצור: ויצבאו ופקדיהם
 שנים ושלשים אלה ומאתים: ו
 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין
 אבירן בן נדעני: ויצבאו ופקדיהם
 חמשה ושלשים אלה וארבע מ
 מאות: כל הפקדים למחנה א
 אפרים מאת אלה ושמונה אלפים
 ומאה לציבאתם ושלשים יסעו:
 דגל מחנה דן צפנה לציבאתם
 ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמי
 שדי: ויצבאו ופקדיהם שנים ו
 ושלשים אלה ושבע מאות: והחנים
 עליו מטה אשר ונשיא לבני א
 אשר פנעיהל בן עפרן: ויצבאו
 ופקדיהם אחד וארבעים אלה
 וחמש מאות: ומטה נפתלי ונשיא
 לבני נפתלי אחיעזר בן עינן: ו
 ופקדיהם שלשה וחמשים

אלה וארבע מאות: כל הפקדים
 למחנה דן מאת אלה ושבעה
 וחמשים אלה ושש מאות לאחרנה
 יסעו לדגליהם:
 אלה פקודי בני ישראל לבית
 אבתם כל פקודי המחנה לצ
 לציבאתם שש מאות אלה ו
 ושלשת אלפים וחמש מאות
 וחמשים: והלויים לא דתפקדו
 בתוך בני ישראל כאשר צוה
 יהוה את משה: ויעשו בני ישראל
 ככל אשר צוה יהוה את משה
 כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש
 למשפחתו על בית אבתו:
 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום
 דבר יהוה את משה בהר סיני
 ואלה שמות בני אהרן הבכור
 גדב ואביהוא אלעזר ואיתמר:
 אלה שמות בני אהרן הכהנים
 המשחים אשר מלא ידם לכהן:
 וימת גדב ואביהוא לפני יהוה
 בהקרבים איש וזה לפני יהוה
 במדבר סיני ובנים לא היו להם
 ויבן אלעזר ואיתמר על פני א
 אהרן אביהם:
 וידבר יהוה אל משה לאמר ה

הקרב את מטה לוי והעמדת
 אתו לפני אהרן הכהן ושרתו
 אתו: ושמרו את משמרתו ואת
 משמרת כל העדה לפני אהל
 מועד לעבד את עבדת המשכן
 ושמרו את כל כלי אהל מועד
 ואת משמרת בני ישראל לעבד
 את עבדת המשכן: ונתתה את
 הלויים לאהרן ולבניו נתונם נ
 נתונם המה לו מאת בני ישראל
 ואת אהרן ואת בניו תפקדו ו
 ושמרו את כהנתם והור הקרב
 יומת:
 וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני
 חנה לקחתי את הלויים מחוך בני
 ישראל תחת כל בכור פטר
 רחם מבני ישראל והיו לי הלויים
 כי ליכל בכור ביום הכתי כל ב
 בכור בארץ מצרים הקדשתי לו
 כל בכור בישראל מאדם עד
 בהמה לי והיו אנני יהוה:
 וידבר יהוה אל משה במדבר
 סיני לאמר: פקד את בני לוי
 אבתם למשפחתם כל זכר מב
 חדש ובעלה חפץ: ויפקד אהרן
 משה על פני יהוה באשר צוה
 ויהיו אלה בני לוי בשמיהם גדשון

וקחת ומררי ואלה שמות בני
 גרשון למשפחתם לבני ושמעני:
 ובני קחת למשפחתם עמרם
 ויצהר חברון ועזיאל: ובני מררי
 למשפחתם מחלי ומושי אלה
 הם משפחת הלוי לבית אבתם
 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
 השמעני אלה הם משפחת ה
 דגרשני: פקדיהם במספר כל זכר
 מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת
 אלפים וחמש מאות: משפחת
 הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה:
 ונשיא בית אב לגרשני אליוסף
 בן לאל: ומשמרת בני גרשון ב
 באהל מועד המשכן והאהל מ
 מכסהו ומסך פתח אהל מועד:
 וקליי החצר ואת מסך פתח ה
 החצר אשר על המשכן ועל
 המזבח סביב ואת מיתריו לכל
 עבדתו:
 משפחת העמרמי ומשפחת ה
 יצחרי ומשפחת דהחברני
 ומשפחת העזיאל: אלה הם מ
 משפחת הקהתי: במספר כל זכר
 מבן חדש ומעלה שמנת אלפים
 ומאת מאות שמרי משמרת ה
 וידעו: משפחת בני קחת יחנו

ועשרים אלף: ויאמר
 יהוה אל משה פקד כל בכר זכר
 לבני ישראל מבן חדש ומעלה
 ושא את מספר שמתם: ולקחת
 את הלויים לי אני יהוה תחת כל
 בכר בבני ישראל ואת בהמת
 הלויים תחת כל בכור בבהמת
 בני ישראל: ופקד משה כאשר
 צוה יהוה אתו את כל בכור
 בבני ישראל: והיו כל בכור זכר
 במספר שמת מבן חדש ומעלה
 לפקדיהם שנים ועשרים אלף ש
 שלשה ושבעים ומאתים:
 וידבר יהוה אל משה לאמור: קח
 את הלויים תחת כל בכור בבני
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת
 בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה
 ואת פדווי השלשה והשבעים:
 והמאתים הערפים על הלויים
 מבכור בני ישראל: ולקחת ח
 חמשת חמשת שקלים לגלגלת
 בשקל הקדש תקח עשרים גרה
 חשקל: ונתתה הנסף לאהרן:
 ולבני פדווי הערפים בהם: ויקח
 משה את כסף הפדיון מאות
 הערפים על פדווי הלויים: מאות
 גרה בבני ישראל לקח את הכסף

ואת כל בלי שמנה אשר ישרתו
 לה בהם יונתנו אתה ואת כל
 בליה אל מכסה עור תחש ונתנו
 על המוט יועל מזבח הזהב ו
 פרישו בגד תכלת וכסו אתו
 במכסה עור תחש ושמות בדיו
 ולקחו את כל בלי השרת אשר
 ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד
 תכלת וכסו אותם במכסה עור
 תחש ונתנו על המוט וירשנו את
 המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן
 ונתנו עליו את כל כלו אשר
 ישרתו עליו בהם את המחנות
 את המולגת ואת היעים ואת
 המורקת כל בלי המזבח ופרשו
 עליו כסוי עור תחש ושמות בדיו
 ובלה אהרן ובניו לכסת את ה
 הקדש ואת כל בלי הקדש בנסע
 המזבח ואחרי כן יבאו בני קהת
 לישות וללא יעו אל הקדש ומתו
 אליו משא בני קהת באהל מ
 מועד ופקדת אל עזר בן אהרן
 הבהן שמן המאור וקטרת הסמים
 ומנחת התמיד ושמן המשחה
 פקדת כל המשכן וכל אשר בו
 בקדש ובכליו
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן

לאמר אל תכדיתו את שבט
 משפחת הקהתי מתוך הלוים
 וזאת עשו להם וחויו ולא ימרו
 בנשתם את קדש הקדשים א
 אהרן ובניו יבאו ושמם אותם איש
 איש על עברתו ואל משאו ולא
 יבאו לראות כבלע את הקדש
 ומתו
 וידבר יהוה אל משה לאמר ינשא
 את ראש בני גרשון גם הם לבית
 אבתם למשפחתם מן שלשים
 שנה ומעלה עד בן חמשים שנה
 תפקד אותם כל הבא לצבא צ
 צבא לעבד עבדה באהל מועד
 זאת עבדת משפחת הגרשני ל
 לעבד ולמשא ונשא את ידועת
 המשכן ואת אהל מועד מכסו
 ומכסה התחש אשר עליו מ
 מלמלה ואת מסך פתח אהל
 מועד ואת קלעי החצר ואת מסך
 פתח שער החצר אשר על ה
 המשכן ועל המזבח סביב ואת
 מיתריהם ואת כל בלי עבדתם
 ואת כל אשר יעשה להם ועבדו
 על פי אהרן ובניו תהיה כל ע
 עבדת בני הגרשני לכל משאם
 ולכל עבדתם ופקדתם עליהם

במשמרת את כל משאם ואת
 עבדת משפחת בני הגרשני
 באהל מועד ומשמרתם ביד
 איתמר בן אהרן הכהן
 בני מררי למשפחתם
 לבית אבתם תפקד אתם מן
 שלשים שנה ומעלה עד בן ח
 חמשים שנה תפקדו כל הבא
 לצבא לעבד את עבדת אהל
 מועד וזאת משמרת משאם ל
 לכל עבדתם באהל מועד קדשו
 המשכן ובריהו ועמדתו ואדניו
 ועמודי החצר סביב ואדניהם
 וותרתם ומיתריהם לכל כליהם
 ולכל עבדתם ובשמת תפקדו
 את בלי משמרת משאם ואת
 עבדת משפחת בני מררי לכל
 עבדתם באהל מועד ביד איתמר
 בן אהרן הכהן ופקד משה ו
 ואהרן ונשיא העדה את בני
 הקהתי למשפחתם ולבית אבתם
 מן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן חמשים שנה כל הבא לצבא
 לעבדה באהל מועד וזאת פקדתם
 למשפחתם אלפים שבע מאות
 וחמשים אלה פקודי משפחת
 הגרשני כל העבד באהל מועד

אשר פקד משה ואהרן על פי
 יהוה ביד משה
 ופקודי בני גרשון למשפחתם
 ולבית אבתם מן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
 הבא לצבא לעבדה באהל מ
 מועד וזאת פקדתם למשפחתם
 לבית אבתם אלפים ושיש מאות
 ושלשים אלה פקודי משפחת בני
 גרשון כל העבד באהל מועד
 אשר פקד משה ואהרן על פי
 יהוה ופקודי משפחת בני מררי
 למשפחתם לבית אבתם מן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לצבא
 לעבדה באהל מועד וזאת פ
 פקדתם למשפחתם שלשת
 אלפים ומאתים אלה פקודי מ
 משפחת בני מררי אשר פקד
 משה ואהרן על פי יהוה ביד מ
 משה כל הפקדים אשר פקד משה
 ואהרן ונשיא ישראל את כלים
 למשפחתם ולבית אבתם מן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן ח
 חמשים שנה כל הבא לעבדה
 עבדת עבדה ועבדת משא
 באהל מועד וזאת פקדתם

אלפים וחמש מאות ושמונים
על פי יהוה פקד אותם ביד משה
איש איש על עבדתו ועל משאו
ופקדו אשר צוה יהוה את משה
וידבר יהוה אל משה לאמר: צו
את בני ישראל וישלחו מן המחנה
כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש
מובר עד נקבה תשלחו אל מחוץ
למחנה תשלחום ולא יטמאו א
את מחניהם אשר אני שבן ב
בתוכם ויעשו כן בני ישראל
וישלחו אותם אל מחוץ למחנה
כאשר דבר יהוה אל משה בן עשו
בני ישראל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל איש או אשה
בי יעשו מכל חטאת האדם למעל
מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא
והתורו את חטאתם אשר עשו
והשיב את אשמו בראשו ו
וחמישתו יסק עליו ונתן לאשר
אשם לו: ואם אין לאיש גאל ל
להשיב האשם אליו דואשם
המושב ליהוה לכהן מלכד איל
הצרים אשר יכפר בו עליו: וכל
תרומה לכל קדשי בני ישראל

אשר יקריבו לכהן לו יהוה ואיש
את קדשו לו יהו איש אשר נתן
לכהן לו יהוה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם
איש איש כי תשטה אשתו ו
ומעלה בו מעל: ושכב איש אתה
שבבת זרע ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא נטמאה ועד אין
בה והוא לא נתפשה: ועבר עליו
רוח קנאה וקנא את אשתו והוא
נטמאה או עבר עליו רוח קנאה
וקנא את אשתו והיא לא נטמאה
והביא האיש את אשתו אל
הכהן והביא את קרבנה עליו
עשירת האפפה קמח שערים
לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו
לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחה
זכרון מזכרת עון: והקריב אתה
הכהן והעמדה לפני יהוה: ולקח
הכהן מים קדשים בכלי חרש
ומן העפר אשר יהיה בקרקע
המשכן יקח הכהן ונתן אל המים
והעמיד הכהן את האשה לפני
יהוה ופרע את ראש האשה ונתן
על כפיה את מנחת הזכרון
מנחת קנאת הוא וביד הכהן

והיו מי המרים המאדרים: וזה
והשביע אתה הכהן ואמר אל
האשה אם לא שכב איש אתך
ואם לא שטית טמאה תהיה
אישך הנקי ממי המרים המאדרים
האלה: ואת כי שטית תהיה א
אישך וכי נטמאת ויתן איש בך
את שכבתו מבלעדי אישך: ו
והשביע הכהן את האשה ב
בשבעת האלה ואמר הכהן
לאשה נתן יהוה אותך לאלה
ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה
את ירכך נפלת ואת בטנך צבה
ובאו הטמאים המאדרים האלה
במיעין לצבות בטן ולנפל ירך
ואמרה האשה אמן אמן: וכתב
את האלת האלה הכהן בספר
ומחה אל מי המרים: והשקה את
האשה את מי המרים המאדרים
ובאו בה המים המאדרים למרים
ולקח הכהן מיד האשה את מנחת
הקנאת והניף את המנחה לפני
יהוה והקריב אתה אל המזבח:
וקמן הכהן מן המנחה את א
אזכרתה והקטיר המזבח: ואחר
ישקה את האשה את המים:
והשקה את המים והיתה חיה

נטמאה ותמעל מעל באישה
ובאו בה המים המאדרים למרים
וצבתה בטנה ונפלה קרבה
והיתה האשה לאלה בקרב עמה
ואם לא נטמאה האשה וטהרה
הוא ונקתה ונזרעה זרע: ואת
תורת הקנאת אשר תשטה א
אשה תחת אישה ונטמאה:
או איש אשר תעבר עליו רוח
קנאה וקנא את אשתו והעמיד
את האשה לפני יהוה ועשה לה
הכהן את כל התורה הזאת: ו
ונקה האיש מעון והאשה תהיה
תשא את עונה:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם
איש או אשה כי יפלא לנדר נדר
נזיר להזיר ליהוה: מיין ושבר וזר
חמץ יין וחמץ שבר לא ישתה
וכל משרת ענבים לא ישתה
וענבים לחים ויבשים לא יאכל:
כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מ
מנפן היין מדצנים ועד נ לא י
יאכל: כל מי נדר נזיר תער לא
יעבר על ראשו עד מלאות הימים
אשר יקד ליהוה קדש יהיה נזיר
פרע שער ראשו כל ימי הנזיר

ליהוה על נפש מת לא יבא: ל
לאביו ולאמו לאחיו ולאחדיו
לא יטמא להם במתם כי נזר
אלהיו על ראשו: כל ימי נזרו קדש
הוא ליהוה: וכי ימות מת עליו
בפתע פתאם וטמא ראש נזרו
ונלח ראשו ביום טהרתו ביום
השביעי יגלחנו: וביום השמיני
יבא שתי תרים או שני בני יונה
אל הכהן אל פתח אהל מועד:
ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליו מאשר חטא על
הנפש וקדש את ראשו ביום ה
ההוא: והזיר ליהוה את ימי נזרו
והביא כבש בן שנתו לאשם
והימים הראשנים יפלו כי טמא
נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום
מלאת ימי נזרו יביא אתו אל
פתח אהל מועד: והקריב את ק
קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים
אחד לעלה וכבשה אחת בת
שנתה תמימה לחטאת ואיל א
אחד תמים לשלמים: וסל מצות
סלת חלת כלולת בשמן ורקיקי
מצות משחים בשמן ומנחתם
ונטביהם: והקריב הכהן לפני יהוה
ועשה את חטאתו ואת עלתו:

ואת האיל יעשה זבח שלמים
ליהוה על סל המצות ועשה ח
הכהן את מנחתו ואת נסכו:
ונלח הנזיר פתח אהל מועד את
ראש נזרו ולקח את שער ראש
נזרו ונתן על האש אשר תחת
זבח השלמים: ולקח הכהן את
הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה
אחת מן הסל ורקיק מצה אחת
ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו
את נזרו: והניף אותם הכהן תנופה
לפני יהוה קדש הוא לכהן על
חזה התנופה ועל שוק התרומה
ואחר ישתה הנזיר יין: וזאת תורת
הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה
על נזרו מלבד אשר תשיג ידו
בפי נדרו אשר ידר בן יעשה על
תורת נזרו:
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל אהרן ואל בניו לאמר: כה
תברכו את בני ישראל אמור
להם: יברכך יהוה
וישמרך:
פניו אליך ויחנך:
יהוה פניו אליך וישם לך שלום:
ושמו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם:

ויהי ביום כלות משה
להקים את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת
המזבח ואת כל כליו וימשחם
ויקדש אתם: ויקריבו נשיאי י
ישראל ראשי בית אבתם הם
נשיאי המטות הם העמדים על
הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שש עגלות צב ושני עשר
בקר עגלה על שני הנשיאים ו
ישור לאחד ויקריבו אותם לפני
המשכן: ויאמר יהוה אל משה
לאמר: קח מאתם והיו לעבד
את עבדת אהל מועד ונתת
אותם אל הלויים איש כפי עבדתו:
ויקח משה את העגלות ואת ח
הבקר ונתן אותם אל הלויים: את
שתי העגלות ואת ארבעת ח
הבקר נתן לבני גרשון כפי ע
עבדתם: ואת ארבע העגלות
ואת שמנת הבקר נתן לבני מר
כפי עבדתם ביד אשתמר בן
אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן
כי עבדת הקדש עליהם בכרת
ישא: ויקריבו הנשיאים את ח
המזבח המזבח ביום המשח אתו
ויקריבו הנשיאים את קרבנם:

לפני המזבח: ויאמר יהוה אל
משה נשיא אחד ליום נשיא אחד
ליום יקריבו את קרבנם לחנכת
המזבח:
המקריב ביום הראשון את קרבנו
נחשון בן עמינדב למטה יהודה
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת כלולה בשמן ל
למנחה: כף אחת עשרה זוז
מלאה קטרת: פר אחד בן שנתו
איל אחד כבש אחד בן שנתו

לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל
בן צוער:

ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלן: קרבנו קערת
בסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליאב בן חלן:

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אליצור בן שדיאור: קרבנו קערת
בסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים

אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליצור בן שדיאור:

ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלמיאל בן צורי שדי: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מ
מלאים סלת כלולה בשמן ל
למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן ש
שלמיאל בן צורי שדי:

ביום השישי נשיא לבני נד אלסוף
בן דעואל: קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים

אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף בן דעואל:

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד: קרבנו ק
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מ
מלאים סלת כלולה בשמן ל
למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע
בן עמיהוד:

ביום השמיני נשיא לבני מנשה
נמליאל בן פדה צור: קרבנו ק
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן נמליאל בן פדה צור:

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין
אבירן בן נדעני: קרבנו קערת
בסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים ס
סלת כלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אבירן בן נדעני:

ביום העשירי נשיא לבני דן
אדויער בן עמיאל: קרבנו ק
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת כלולה בשמן למנחה: כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

למנחה: כף אחת עשרה זוז
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
בן עמישדו:

ביום עשתי עשר וזם נשיא לבנו
אשר פנעיואל בן עכרן: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מ
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זוז מלאה ק
קטרת: פר אחד בן בקר איל א
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן פנעיואל בן עכרן

ביום שנים עשר וזם נשיא לבנו
נפתלי אחיעזר בן ענן: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מ

מלאים סלת בלולה בשמן
למנחה: כף אחת עשרה זוז
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
בן ענן:

וזאת חנכת המזבח ביום המשת
אתו מאת נשיאי ישראל קערת
כסף שתים עשרה מזרק אחד כסף
שנים עשר כפות זהב שתיים
עשרה: שלשים ומאה הקערה
האחת כסף ושבעים דומזרק
האחד כל כסף הכלים אלפיכז
וארבע מאות בשקל הקדש:
כפות זהב שתים עשרה מלאות
קטרת עשרה עשרה הכף ב
בשקל הקדש כל זהב הכפות
עשרים ומאה: כל הבקר לעלה
שנים עשר פרים אילים שנים
עשר כבשים בני שנה שנים ע
עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים
עשר לחטאת: וכל בקר זבח
השלמים עשרים וארבעה פרים
אילים ששים עתודי ששים ב

AUTHOR _____

NO. 166

TITLE _____

[BIBLE]

פ"ה

RR _____

[FRAGMENT]

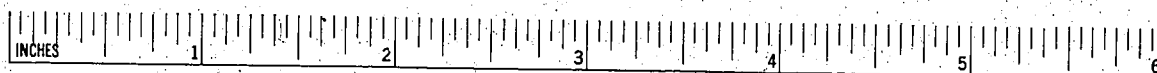
IMPRINT

SPAIN, ABOUT 1480

CALL NO.

GOFF, HEB-12

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

THE END

THE FACULTY OF THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY HAVE GIVEN
PERMISSION FOR THIS MICROFILM TO BE MADE ON CONDITION THAT
NO REPRODUCTION OR PUBLICATION BE MADE FROM IT WITHOUT THEIR
CONSENT. ALL INQUIRIES SHOULD BE ADDRESSED TO THE LIBRARIAN.

START

AUTHOR

NO.

277

TITLE

תורה עם פסוקים
מגילות

RR

[PENTATEUCH, WITH
MEGILLOT AND HAFTAROT]

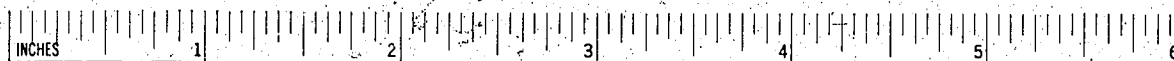
IMPRINT

[ITALY, ABOUT 1480]

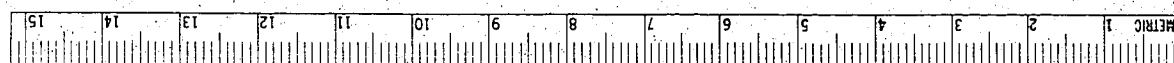
CALL NO.

GOFF, HEB-13 ; ACC. 72050

DATE MICROFILMED

C2399

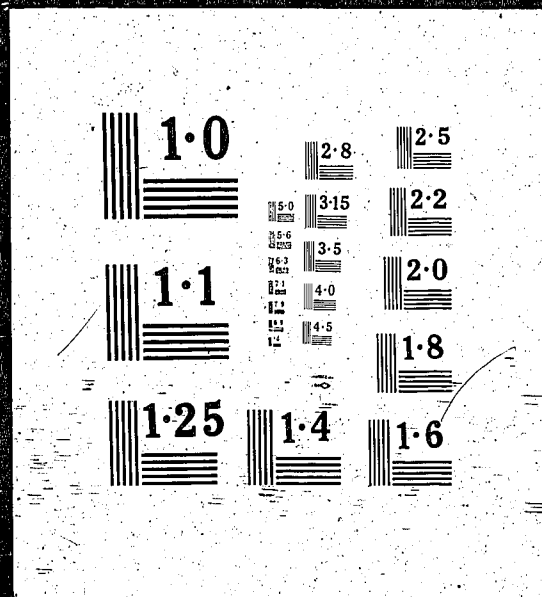
FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

RESOLUTION CHART

100 MILLIMETERS

INSTRUCTIONS Resolution is expressed in terms of the lines per millimeter recorded by a particular film under specified conditions. Numerals in chart indicate the number of lines per millimeter in adjacent "T-shaped" groupings.

In microfilming, it is necessary to determine the reduction ratio and multiply the number of lines in the chart by this value to find the number of lines recorded by the film. As an aid in determining the reduction ratio, the line above is 100 millimeters in length. Measuring this line in the film image and dividing the length into 100 gives the reduction ratio. Example: the line is 20 mm. long in the film image, and $100/20 = 5$.

Examine "T-shaped" line groupings in the film with microscope, and note the number adjacent to finest lines recorded sharply and distinctly. Multiply this number by the reduction factor to obtain resolving power in lines per millimeter. Example: 7.9 group of lines is clearly recorded while lines in the 10.0 group are not distinctly separated. Reduction ratio is 5, and $7.9 \times 5 = 39.5$ lines per millimeter recorded satisfactorily. $10.0 \times 5 = 50$ lines per millimeter which are not recorded satisfactorily. Under the particular conditions, maximum resolution is between 39.5 and 50 lines per millimeter.

Resolution, as measured on the film, is a test of the entire photographic system, including lens, exposure, processing, and other factors. These rarely utilize maximum resolution of the film. Vibrations during exposure, lack of critical focus, and exposures yielding very dense negatives are to be avoided.

**PHOTOED
AS BOUND**

BLURRED

COPY

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

II) *Partis*
A) *Pentateuch*
Heb-13 תורה עם חפירות וחמש ספרות: Penta-
(H502) teuch, with Megillot and Haftarah.
[Italy: Isaac ben Aaron of Este and
Moses ben Eliezer Rafael, about 1480.]
f.
N.B. With the Targum of Onkelos.
Ref: Thes. B40; Spanier, Soncino Blätter I, 77;
Mittellungen der Soncino Gesellschaft VI, 1930,
p. 25-26; Freimann, Alim I, Vienna 1934, p.
12-14 (describing complete copies at Freiburg
and the Vatican respectively).
Cop: JTSL (3 ff.).

תניננות והא שבע שכלן
סלמן בקניא חד פטימן
וסמן : וכלא שכלא
לקיטא ית שבע שכלא
פטימא ומלמא ואיתער
פרעה והא חלמא : והיה
בצפרא ומיטרפא רוחיה
ושלח וקרא ית כל חדשי
מצרים וית כל חכמה
ואישני פרעה להון ית
חלמיה ולית דפאר יתהון
לפרעה : ומלל רב שקי
עם פרעה למיפר ית
סורחני אבא מרבר יוסא
דין פרעה רגו על עברווי
ויהב ית במסדת בית
רב קשולא ית וית רב
קחומי : והלמא חלמא
כלילא חר אבא והוא גבר
כפושן חלמיה חלמא :
ותפן עמא על סעכרה
עבא פליק : קשולא
ואשתענא לית פשר רגא
ית חלמא גבר בחלמיה
פשר : והיה בטא רפשי
למא כן והיה אית על
שכמי ויהיה חלמא
פרעה וקרא ית יוסף
ואתחטא מן בית אסירי
וספר ויהי בסנה נער
לית פרעה ואמר פרעה
ליוסף : מה חלמיה
ופשר : ויהי חלמא
שפעת על למיפר ואת
שפע חלמא ומפשי
יתה : ואתב יוסף ית
פרעה למיפר לא פן
חוכמיה אלהן מן פדס
איתובב שלבא דפרעה :
ומלל פרעה עם יוסף
בחלמי הא אבא קאם על
כף נהרא והוא מן נהרא
סלמן שבע הון פטימן
וספר למיחי ורעין באחא : והא שבע הון אחרני סליקא בתרהון חסין ובישן למיחי להרא חסין בסר לא
חיתו : רבתיין בכל ארעא דמצרים לבישו : ואכלא תורתא חסימא ובישתי ית שבע תורתא פרמיתא ופטימא : ועלא
למעיהן ולא איתרע ארי עלא למעיהן ומחיהון ביש כחכמיתא ואיתערית : וחיות בחלמי והא שבע שכלן סלמן
בקניא : ויהי שבע שכלן נצן לקן שקיפן קדם צמחן כהרעה : וכלעא שכלא לקיטא ית שבע שכלא
שכמי : ואילית להרשא ולית דפחי לי : ואמר יוסף לפרעה חלמא דפרעה חד הוא ית דלי עת למעכר חיו לפרעה :

אמר יוסף הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה : וישן
ויהי שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות
וטבות : והנה שבע שבלים דקות ושרופת קדים צמחות
אחריהן : ותבלענה השבלים דקות את שבע השבלים
הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום : ויהי בבקר
ותפעס רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואידפות אותם
לפרעה : וירבר שר המשקים את פרעה לאמר את דטאי אני
מוכר היום : פרעה קצף על עבריו ויתן אתי במשמר בית
שר הטבחים אתי ואת שר האפים ונחלמה חלום כלילה אחד
אני והוא איש כפרון חלמן חלמנו : ושם אתנו נער עברי
שר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש
מהלל פתרו ויהי כאשר פתרו לנו כן היה אתי השיב על בני
ואנו תלה : וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מן הכור
ונגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה : ויאמר פרעה אל יוסף
חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך כאמר
השמע חלום לפתור אתו : ויען יוסף את פרעה לאמר ברעני
אלהים יענה את שלום פרעה : וירבר פרעה אל יוסף בחלמי
הבני עמר על שפת היאר : והנה מן היאר עלות שבע פרות
בריאות בשר ויפת תאר ותרעניה באחו : והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן רלות ורעות תאר מאד ודקות בשר לא
ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע : ותאכלנה הפרות
הדקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות :
ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה ואיקץ : וארא בחלמי והנה שבע שבלים
עלת בקנה אחד מלאות וטבות : והנה שבע שבלים צנמות
דקות שרפות קדים צמחות אחריהם : ותבלען השבלים
הדקות את שבע השבלים הטבות ואמו אל חרטמים ואין

ויהי שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות
וטבות : והנה שבע שבלים דקות ושרופת קדים צמחות
אחריהן : ותבלענה השבלים דקות את שבע השבלים
הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום : ויהי בבקר
ותפעס רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואידפות אותם
לפרעה : וירבר שר המשקים את פרעה לאמר את דטאי אני
מוכר היום : פרעה קצף על עבריו ויתן אתי במשמר בית
שר הטבחים אתי ואת שר האפים ונחלמה חלום כלילה אחד
אני והוא איש כפרון חלמן חלמנו : ושם אתנו נער עברי
שר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש
מהלל פתרו ויהי כאשר פתרו לנו כן היה אתי השיב על בני
ואנו תלה : וישלח פרעה ויקרא את יוסף וירצהו מן הכור
ונגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה : ויאמר פרעה אל יוסף
חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך כאמר
השמע חלום לפתור אתו : ויען יוסף את פרעה לאמר ברעני
אלהים יענה את שלום פרעה : וירבר פרעה אל יוסף בחלמי
הבני עמר על שפת היאר : והנה מן היאר עלות שבע פרות
בריאות בשר ויפת תאר ותרעניה באחו : והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן רלות ורעות תאר מאד ודקות בשר לא
ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע : ותאכלנה הפרות
הדקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות :
ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן
רע כאשר בתחלה ואיקץ : וארא בחלמי והנה שבע שבלים
עלת בקנה אחד מלאות וטבות : והנה שבע שבלים צנמות
דקות שרפות קדים צמחות אחריהם : ותבלען השבלים
הדקות את שבע השבלים הטבות ואמו אל חרטמים ואין

תנינות והא שבע שכולן
סלמן בקניא חר פסמן
ושכן : וכלא שכולא
לקיטא ית שבע שכולא
פטימא ופלימא ואיתער
פרעה והא חילמא : והוא
בצפרא ומיטרפא רוחיה
ושלח וקרא ית כל חדשי
מצרים ויה כל הכיפהא
ואישנע פרעה להון ית
חילמיה ולית רפפור תהון
לפרעה : ופליל רב שקי
עם פרעה למיטר ית
סירחני אנא מרבר ופא
דין פרעה רגו על עכריו
ויהב ית במסרת בית
רב קשולא ית ויה רב
נחתומי והלמנא חילמא
בלילא חר אנא והוא גבר
כפוסמן חילמיה חילמא :
ותפן עקנא עלם עכרא
עכרא לרב קשולא
האשנעא ליה ופא רגא
ית חילמנא ופא חילמיה
פאר : והוא כמא דפאר
למא כן הויה אית על
שכין ויה חילמיה
פרעה וקרא ית יוסף
ואתחנן ופא ביר אסירי
וספר ויה כמא דפאר
לית פאר ופא פרעה
ליוסף : והוא חילמיה
ופאר ליה ופא
שמעית על רמור ואת
שמע חילמא ומפאר
יתה : ואתב יוסף ית
פרעה למיטר לא פן
חוכמיה אית מן מרס
איתובק שלמא דפרעה :
ופליל פרעה עם יוסף
בחלמי האאמא קאם על
כף נהרא והא פן נהרא
סלמן שבע הון פסמן
ושפיר למיחי ורעין כאחוא : והא שבע תוך אחרני סלקא בתהון חסין וכישן למחי להרא וחסין בסר לא
חיתו רבתיין בכל ארעא רמזים לכישו : ואכלא תורתא חסיכא וכישתא ית שבע תורתא קרמיתא ופטימא : וכלא
למיחיין ופא איתרע ארי עלא למיחיין ומחיחיין כיש כרברמיתא ואיתערית : וחית בחלמי והא שבע שכלין סלמן
בקניא חר מלן ושבין : והא שבע שכלין נען לקן שקיפן קרס צמחן בתהון : וכלא שכולא לקיטא ית שבע שכולא
סוכנא ואמית להרשא ולית רמחי לי : ואמר יוסף לפרעה חילמא פרעה חר האית דע עת למיכר חיו לפרעה :

את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקן פרעה : וישן
יחד שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחר בריאות
וטבות : והנה שבע שבלים דקות ושרופות קדים צמחות
אחריון : ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים
הבריאות והמלאות וייקן פרעה והנה חלום : ויהי בבקר
ותפעס רוחו וישלח ויקרא את כל-חרטמי מצרים ואת כל-
חכמיה ויספר פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם
לפרעה : וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטא אני
מוכיח היום : פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית
שר הטבחים אתי ואת שר האפים ונחלמה חלום כלילה אחד
אני והוא איש בן-דון חלמו חלמנו : ושם אתנו גער עברי
שר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את-חלמתינו איש
בדלמו פתר ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על-כני
ואני תלה : וישלח פרעה ויקרא את-יוסף וירצהו מן-הבור
ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה : ויאמר פרעה אל יוסף
חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
תשמע חלום לפתר אתו : וישן יוסף את-פרעה לאמר בלעדי
אלהים יענה את-שלוש פרעה : וידבר פרעה אל יוסף בחלמו
הבני עמר על-שפת היאר : והנה מן-היאב עלות שבע פרות
בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו : והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריון רלות ורעות תאר מאד ודקות בשר לא-
ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע : ותאכלנה הפרות
הדקות והרעות את-שבע הפרות הראשונות הבריאות :
ותבאנה אל-קרבנה ולא-נודע כי באו אל-קרבנה ומראיון
רע כאשר בתחלה ואיקץ : וארא בחלמי והנה שבע שבלים
עלות בקנה אחר מלאות וטבות : והנה שבע שבלים צמחות
דקות שרופות קדים צמחות אחריון : ותבלען השבלים
סדקות את-שבע השבלים הטבות ואמו אל-חרטמים ואין

שבעת ויהי יוסף
סמא עין הערב טבאים המה לכם :
הטמא בשרץ השרץ על הארץ החדר והעכבר והצב ל
לכם בכל השרץ כל הנגע בהם ימותם ויטמא עד
אשר יפל ערו מהם כמותם יאמר יוסף
אשר יעשה
לכושיה ויהי טבא רב
רמשי : לכל בעירא דהא סר יקא פרו תה יאמקין לא אית
למון על דיקרב ברוך יהי בטאב : וכל ומלך על ידוהי בכל ד
בנילהון יהי בטאב עד רמשי
צטין לבון דין למסאב בריחשא דדןיש על ארעא חוק
המבא וצמחא : ואיקן דמסאבין לנא בכל רחשא כל ד
יהי כנדרון כמותהו יהי בטאב מכל פאן דאעא נכוש אר

Vocalization

and - promiscuously used

of זכר and זכר

and promiscuously used

of זכר and זכר

also - daggers used!

ואל תעריצו מפניהם כי יהיה אלהיך ואל תחלד עמך לא ירפך
 ולא יעזבך ס ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
 ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנהילנה אותם ויהיה
 הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא
 תירא ולא תחת ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
 הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני
 ישראל ויצא משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת
 השמיטה כחג הסוכות בפוא כל ישראל לראות את פני יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
 ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך
 אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ונבניהם
 אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל
 הימים אשר אתם חיים על הארמה אשר אתם עברים את
 הירדן שמה לרשתה פ ויאמר יהוה אל משה הן קרבו
 ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך
 משה ויהושע ויתנובו באהל מועד וירא יהוה באהל בעמוד
 ענן ויעמד עמו הענן על פתח האהל ויאמר יהוה אל משה
 הנה שכב עם אבתך וקם העם הזה ונתתי אחרי אלהי גבר
 הארץ אשר הוא בך שמו בקרבך ועובדי והפרי את בריתי
 אשר כרתי אנו ויחרה אפי בו ביום ההוא ועובדתי והסתרתני
 פני מהם ויהיה לאכל ומצאונו רעות רבות וצרות ואמר ביום
 ההוא הלא נל כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה
 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה
 כי פנה אל אלהים אחרים ועתה כתב לך את דברי התורה הזאת
 ולמדה אידבני ישראל שימה שימה למען תשמור כל דברי
 הזאת לען בכני ישראל כי אבי אנו הארץ אשר אנכי
 לאבתי ובת חלב ודבש ואכל

והוא יהיה אלהיך ואל תחלד עמך לא ירפך
 ולא יעזבך ס ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
 ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנהילנה אותם ויהיה
 הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא
 תירא ולא תחת ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
 הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני
 ישראל ויצא משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת
 השמיטה כחג הסוכות בפוא כל ישראל לראות את פני יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
 ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך
 אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ונבניהם
 אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל
 הימים אשר אתם חיים על הארמה אשר אתם עברים את
 הירדן שמה לרשתה פ ויאמר יהוה אל משה הן קרבו
 ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך
 משה ויהושע ויתנובו באהל מועד וירא יהוה באהל בעמוד
 ענן ויעמד עמו הענן על פתח האהל ויאמר יהוה אל משה
 הנה שכב עם אבתך וקם העם הזה ונתתי אחרי אלהי גבר
 הארץ אשר הוא בך שמו בקרבך ועובדי והפרי את בריתי
 אשר כרתי אנו ויחרה אפי בו ביום ההוא ועובדתי והסתרתני
 פני מהם ויהיה לאכל ומצאונו רעות רבות וצרות ואמר ביום
 ההוא הלא נל כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה
 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה
 כי פנה אל אלהים אחרים ועתה כתב לך את דברי התורה הזאת
 ולמדה אידבני ישראל שימה שימה למען תשמור כל דברי
 הזאת לען בכני ישראל כי אבי אנו הארץ אשר אנכי
 לאבתי ובת חלב ודבש ואכל

והוא יהיה אלהיך ואל תחלד עמך לא ירפך
 ולא יעזבך ס ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל
 ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנהילנה אותם ויהיה
 הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך לא
 תירא ולא תחת ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל
 הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל זקני
 ישראל ויצא משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת
 השמיטה כחג הסוכות בפוא כל ישראל לראות את פני יהוה
 אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל
 ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך
 אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ונבניהם
 אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהיכם כל
 הימים אשר אתם חיים על הארמה אשר אתם עברים את
 הירדן שמה לרשתה פ ויאמר יהוה אל משה הן קרבו
 ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך
 משה ויהושע ויתנובו באהל מועד וירא יהוה באהל בעמוד
 ענן ויעמד עמו הענן על פתח האהל ויאמר יהוה אל משה
 הנה שכב עם אבתך וקם העם הזה ונתתי אחרי אלהי גבר
 הארץ אשר הוא בך שמו בקרבך ועובדי והפרי את בריתי
 אשר כרתי אנו ויחרה אפי בו ביום ההוא ועובדתי והסתרתני
 פני מהם ויהיה לאכל ומצאונו רעות רבות וצרות ואמר ביום
 ההוא הלא נל כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה
 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה
 כי פנה אל אלהים אחרים ועתה כתב לך את דברי התורה הזאת
 ולמדה אידבני ישראל שימה שימה למען תשמור כל דברי
 הזאת לען בכני ישראל כי אבי אנו הארץ אשר אנכי
 לאבתי ובת חלב ודבש ואכל

AUTHOR

NO.

277

TITLE

תורה עם פסוקים
מגילות

RR

[PENTATEUCH, WITH
MEGILLOT AND HAFTAROT]

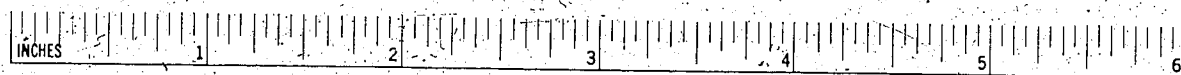
IMPRINT

[ITALY, ABOUT 1480]

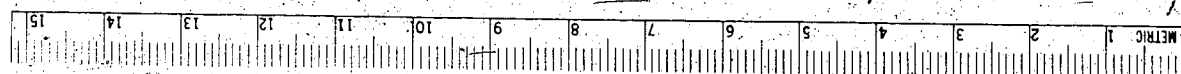
CALL NO.

GOFF, HEB-13 ; ACC. 72050

DATE MICROFILMED

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

THE END

THE FACULTY OF THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY HAVE GIVEN
PERMISSION FOR THIS MICROFILM TO BE MADE ON CONDITION THAT
NO REPRODUCTION OR PUBLICATION BE MADE FROM IT WITHOUT THEIR
CONSENT. ALL INQUIRIES SHOULD BE ADDRESSED TO THE LIBRARIAN.

START

AUTHOR

NO.

167

TITLE

חִסְדֵּי נֶחֱמְדִּים
חִיּוֹת וְחַיִּים

RR

[PENTATEUCH WITH
MEGILLOT AND HAFTAROT]

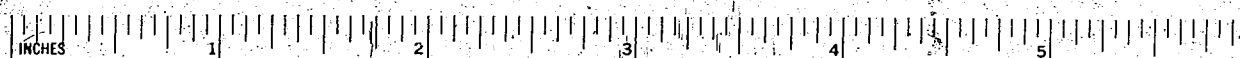
IMPRINT

BRESCIA, 1492

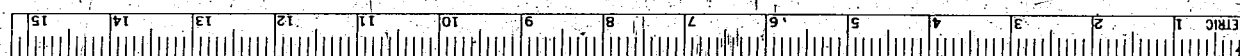
CALL NO.

GOFF, HEB-15

DATE MICROFILMED

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

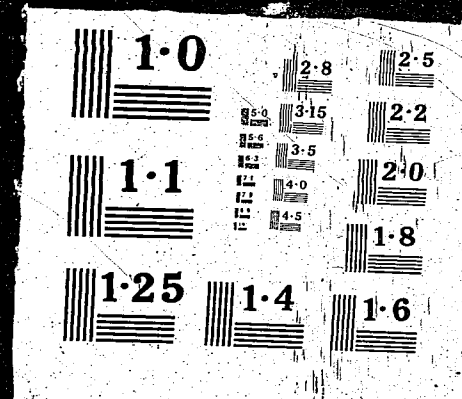
XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

RESOLUTION CHART

100 MILLIMETERS

INSTRUCTIONS Resolution is expressed in terms of the lines per millimeter recorded by a particular film under specified conditions. Numerals in chart indicate the number of lines per millimeter in adjacent "T-shaped" groupings.

In microfilming, it is necessary to determine the reduction ratio and multiply the number of lines in the chart by this value to find the number of lines recorded by the film. As an aid in determining the reduction ratio, the line above is 100 millimeters in length. Measuring this line in the film image and dividing the length into 100 gives the reduction ratio. Example: the line is 20 mm. long in the film image, and $100/20 = 5$.

Examine "T-shaped" line groupings in the film with microscope, and note the number adjacent to finest lines recorded sharply and distinctly. Multiply this number by the reduction factor to obtain resolving power in lines per millimeter. Example: 7.9 group of lines is clearly recorded while lines in the 10.0 group are not distinctly separated. Reduction ratio is 5, and $7.9 \times 5 = 39.5$ lines per millimeter recorded satisfactorily. $10.0 \times 5 = 50$ lines per millimeter which are not recorded satisfactorily. Under the particular conditions, maximum resolution is between 39.5 and 50 lines per millimeter.

Resolution, as measured on the film, is a test of the entire photographic system, including lens, exposure, processing, and other factors. These rarely utilize maximum resolution of the film. Vibrations during exposure, lack of critical focus, and exposures yielding very dense negatives are to be avoided.

1070571 10045 BY 1010

Brescia 1492

Heb-15 — — Brescia: Gershom Soncino, 23
(1450) Jan. 1492. 4°.
Ref: H 12572; Oates 2635(1); Sander 5518; IGI
; Pr 7022. — DeRossi (p. 88); Ginsburg
p. 865-71; Jacobs 84; Schwab 71; St 12; The
A78.
Cop: JTSL (18 ff).

תולדת

יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא ל
לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ואכל מצידו בנו בעבר תברכני ב
בפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנה בברך עשו
ויחרד יצחק חרדו גדלו עז כבוד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד
ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה בשמע
עשו את דברי אביו ויעקב צעקה גדלה ומרה עד מאוד ויאמר ל
לאביו ברכני גם אני אביו ויאמר בא אחיך במרמה ונקח את ברכתך
ויאמרה כי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בברתי לקח
והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלתי לי ברכה ויען יצחק ו
יאמר לעשוהו נכיר שמתי לך ואת כל אחיו נתתי לל לעבדים
ורגות ותרש סמכתי וילכה אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל
אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אביו וישא עשו קלו ו
ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ והיה מושבך
ומשל השמים מעל וועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עליו מעל צוארך וישטם עשו את יעקב על הברכה
אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אכל אביו ואחיו האת
יעקב אחי ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ל
ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגו
ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרבה וישבת ע
עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך עד שוב אף אחיך
במך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכח
גם שניכם יום אחד ונתאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות
חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי
חיים ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח
אשה מבנות כנען

קום לך פדנה ארם ביתה כתואל אבי אמך וקח לך משם אשה פ
מכנות לבן אחי אמך ואל שרי יכרד אתך ויפרד וירפך והיית לקהל
עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך ולירעך אתך לרשתך את א
ארץ מגרד אשר נתן אלדים לאברהם וישלח יצחק את יעקב וילך
פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו
וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו
משם אשה בכרנו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מכנות כנען
ווישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי ר
רעות בנות פנען בעיני יצחק אביו וילך עשו אל ושמעאל ויקח את
מחלת ופת ושמעאל בן אברהם אחות בכיות על נשיו לו לאשה ו

ויצא

יעקב נזכר שבע וילך חרנה ויפגע במקום ו
וילך שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום ו
וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא ו
ויחלם והנה סולם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי א
אלדים עלים וירדים בו והנה יהוד נצב עליו ויאמר אני יהוד אלהי
אברהם אביך ואלי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתנכה ו
והזרעך והיה זרעך בעפר הארץ ופרצת ומה וקדמה וצפנה ונגבה
ונכרובך כל משפחת הארמה וכוזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיו
בכל אשר תלך והשיכתיך אל הארמה הזאת כי לא אעזובך עד אשר
אם עשיתי את אשר דברתי לך וויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש
יהוד במקום הזה ואנכי לא ידעתי ו וירא ויאמר מה נראה המקום
הזה אין זה כי אם בית אלדים וזה שער השמים וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אתה מצבה ויצק שבן על
ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לה שם העיר

ויצא

לראשנה ויירד יעקב נדר לו ימר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני ב
פדרך הזה אשר אנכי הולך ונכ לי לחם לאכל ובגד ללבוש ושכתי
בשלוש אל בית אבי והיה יהוד לי לאלדים והאבן הזאת אשר ש
שמתי מצבה יהיה בית אלדים וכל אשר תתן לי עשר אעשר לך ו
וישאי יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם וירא והנה באר בשדה והנה
שם שלשה עדרים צאן רבצים עליהם כי מן הכאר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדלה על פי הכאר ונאספו שמה כל העדרים וגללו אתה
האבן מצד פי הכאר והשקו את הצאן והשיכו את האבן על פי ה
הכאר למקמה ו ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן א
אנחנו ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר
להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר
הן עווד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו ו
ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל
פי הכאר והשקינו הצאן ו עזבו מדבר עמם ורחל יבאה עם הצאן א
אשר לאביה כי כעה הוא ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן
אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויש יעקב ויגל את האבן מעל פי ה
הכאר וישק את צאן לבן אחי אמו וישק יעקב לרחל וישא את קלו
ויבך ו ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ו
ותגד לאביה ו ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ
לקראתו ויחבק לו ויכשק לו ויביאהו אל ביתו ויוסף לו לבן את כל
הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חודש
ימים ו ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה
משברתך ו וילבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל ו
ועיני לאה רבות ורחל היתה יפה תאר ויפת מראה ויאבה יעקב את
רחל ויאמר אעבוד שבע שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן טוב
תמי אתה לך מתתי אתה לאיש אחי שבע עמדי ויעבד יעקב ברחל

שבע שנים ויהיו בעיניו כמים אחדים באהבתו אתה ויאמר יעקב
אל לכן הבה את אשתי בי מלאי יבוי ואבא אלהי ויאסף לבן את
כל אנשי המקום ויעש משתה ויהיו בערב ויקחו את לאה בתו ויבא
אתה אליו ויבא אלהי וייתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו ש
שפחה ויהיו בכקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ורמח רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן ב
מקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה מלא שבע זאת ונתנה לך
גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות
ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו ללאה ו
ייתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה ויבא גם אל
רחל ויאחב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות
וירא יהוד בן שנאה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה וותור
לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוד בעיני כי ע
עתה יאחבני אישי ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוד כי ש
שנאה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון ותהר עוד ו
ותלד בן ותאמר עתה הפעם יהיה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה ב
בנים על בן קרא שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה
את יהוד על בן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת ותלד רחל בן לא
ילדה ליעקב ותקנא רחל באהבתו ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ו
ואם אין מתה אנכי ויחזר אף יעקב ברחל ויאמר התחת ארדס א
אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ותאמר הנה אמותי בלהה בא אלה ו
ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה וותתן לו את בלחה שפחתה
ראשה ויבא אליה ויעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן ותאמר רחל
דנני ארדס ווס' טבע בקלי ויתן לי בן על בן קראה שמו דן ותהר
עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב ותאמר רחל נפתלי
ארדס נפתלי עס אחתי גם ילדתי ותקרא שמו נפתלי ותרא ל

לאה ביעמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה וותתן אותה ליעקב
לאשה ותלד לו זלפה שפחת לאה ליעקב בן ותאמר לאה בנך ותקרא
את שמו גד ותלד לו זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב ותאמר לאה
באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר ו

וילך ראובן בימי קצור חטים וימצא דגוני אים
בשדה ויבא אתם אל בית אביו ותאמר רחל אל לאה תכניני לי
מדגוני בנך ותאמר וימעט קצתך את ארצי ולקחת גם את
דגוני בני ותאמר רחל לבן שפחה עמך תלך תחת דגוני בנך
ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אל ויבא
בי שני שכרתך בן ורא' בני וישבע עמה בלילה וישמע ארדס
אלה ויתור ותלד ליעקב בן חמישי ותאמר לאה ויתן לי גם
בנות שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר עוד
וילד בן שני ליעקב ותאמר לאה זכרתי אלהים אתי ויטוב
לחלבי אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולון
וילד בן ותקרא את שמה דינה ויזכר ארדס את דין וישבע
ליה ארדס ויפתח את רחמה ותהר ותלד בן ותאמר אסף ארדס
את חרפתי ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהודי לי בן אחי
באשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואר
אל מקומי ואל ארצי ויבא את נשי ואת ילדי אשר עמדי ואל
אלכח בי אתה וידעת את עבדתי אשר עבדתיך ואלהיך ואל
אלכח מצאתי חן בעיניך ויברכני יהוד בנך ויבא אל לבן
לקפה שכרד עלי וותתן לו ותאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתי
ואת אשר היה ממך ואת אשר ידעת את אשר עבדתיך ואלהיך
ויבדד יהוד אתך לרגל ועתה כותי אעשה גם אנכי וילדתי ויאמר
מן אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי כאימה יסוד ויעשה וילד
והנה אשכבה ארעה צאנך אשכר ויעבר בנה ואלה

[illegible][illegible]

DEB

[illegible]

והחובין ותולעת שני במערה המסבאש: ע"ה דתורה

[illegible]

וְהָיָה אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִצְחָק אֶת דָּבָר הַזֶּה אֶל מִשְׁכַּח לְמַחֲנֵה יִרְגָמָה
אֲחִיו אֲבִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ לְפָנָיו צִוֶּה יְהוָה אֶת מִשְׁכָּה

וידבר

[illegible]

במזכר

לכני דין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ופקדיהם למטה דין שנים
וששים אלה ושבע מאות :
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא ופקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלה וחמש מ
בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
מאות :

אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
פקדונם לרכשה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות
אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיא ישראל שנים
עשר איש איש אחד לבית אבתיו והיו וזהו כל פקדו בני ישראל
לבית אבתם מבין עשרים שנה ומעלה כל הוצא צבא ישראל והיו
כל הפקדים שש מאות אלף ושלשה אלפים וחמשים מאות וזהו
מחלוקת כל אבתם לארבעה פקדו בזה המספר

[illegible]

הגורל באחת יבית אבתי
מחור יחמי וחסותי
גם לבני מדיח חסותי

במזכר

למשפחתם מחל ומכשיל אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם ולגרשון
משפחת הרבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני ו פ
פקדונם במספר כל זכר מבן חמש ועשרה פקדונם שבעת א
אלפים ומאת מאת ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות
ונשיא בית אב ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות
מועד המספר כל זכר מבן חמש ועשרה פקדונם שבעת א
ואת פקדונם כל זכר מבן חמש ועשרה פקדונם שבעת א
ביתם לבית אבתם ולגרשון משפחתם מחל ומכשיל אלה הם
משפחת הרבני ומשפחת השמעי אלה הם משפחת הגרשני ו פ
משפחת וקדתי ומספר כל זכר מבן חמש ועשרה פקדונם שבעת א
ושש מאות ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות ושלש מאות
המשכן חמשה ונשיא בית אב למשפחת וקדתי אליצפן בן עוזאל
זרמסרתם הארץ ושלחן והמנורה והמזבחת וכלי הקדש אשר
ישרתו ביום והמסך וכל עבדתו ונשיא נשיא הלוי אלעזר בן
אחרן הכהן פקדתי שמרי משמרת הקדש ולמכרי משפחת המזבחת
ומשפחת המעשר אלה הם משפחת מררי ופקדונם במספר כל
זכר מבן חמש ועשרה ששת אלפים ומאתים ונשיא בית אב
למשפחת מררי צוראל בן אביחיל על ירך המשכן חמשה צפנה
ופקדתי משמרת בני מררי קדש המשכן ובריהיו ועמדי וארזיו
וכל פדיו וכל עבדתו ועמדי החצר סביב וארזיהם ויתותם ו
ביתיהם וזוחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרח
בית וזוחן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל
וחזר חמשה וימות וכל פקדתי חללים אשר פקד משת ואחרן על פי
ידו למשפחתם כל זכר מבן חמש ועשרה שנים ועשרים אלף
ואמר יהוה אל-

ושא את מספר שמותם וקצות את הרים לי אני יהודי חות כל
בכור בכני ישראל ואני מלכות חות כל בכור בכומת בני
ישראל ויפקד בשם ה' את בני ישראל וימנה במדבר בני
ישראל ויהיו כל בני ישראל אשר יצאו את מצרים
לפקדיהם ששים וידיבר יהוה אל משה ואל אהרן
בבני ישראל ואמר להם ואתם תפקדו את בני ישראל
יהודי ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה
מבכר בני ישראל ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה
וקדש תקח עשרתם ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה
העדרים בהם ויקח משה את כסף הפדיון מאת העדרים על
פדיון הרים : מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף והמשה
וששים ושלש מאות וארץ בשקל וקדש : ויתן משה את כסף ה
הפדיון לאהרן ולבניו על פי יהודי כאשר צוה יהודי את משה :
וידיבר יהודי אל משה ואל אהרן לאמר ונשא את ראש
בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם : כבן ששים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לעבא ועשות מלאכה
באהר מועד : ואת עבדת בני קהת באהל מועד קדש וקדושים :
ובא אהרן ובניו בכסע המחנה והורידו את פרכת המסך וכסו בה
את ארון העדות : ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כלי
תכלת מלמעלה וסמך בזה ועל שלחן המזבחים יפרשו בגד תכלת
ונתנו עליו את הקערות ואת הכפות ואת הפנקית ואת קשות ה
המסך ולחם התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד מלמעלה שני
וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיה : ולקחו בגד תכלת
וכסו את מגרת המאור ואת ברתה ואת מלקחיה ואת כחלתיה
ואת כל כלי שבתה אשר ישרתו לה בהם : ונתנו אותה ואת כל

ומשים שנה כל דבא לעבד עבדות עבדות
מועד ויהיו פקדיהם ששים שבת ארם פקדיהם
פי יהודי אשר יצאו את מצרים : וימנה במדבר בני
ישראל ויהיו כל בני ישראל אשר יצאו את מצרים
לפקדיהם ששים : וידיבר יהוה אל משה ואל אהרן
בבני ישראל ואמר להם ואתם תפקדו את בני ישראל
יהודי ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה
מבכר בני ישראל ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה
וקדש תקח עשרתם ואת פדתה ואת פדתה ואת פדתה
העדרים בהם : ויקח משה את כסף הפדיון מאת העדרים על
פדיון הרים : מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף והמשה
וששים ושלש מאות וארץ בשקל וקדש : ויתן משה את כסף ה
הפדיון לאהרן ולבניו על פי יהודי כאשר צוה יהודי את משה :
וידיבר יהודי אל משה ואל אהרן לאמר ונשא את ראש
בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם : כבן ששים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לעבא ועשות מלאכה
באהר מועד : ואת עבדת בני קהת באהל מועד קדש וקדושים :
ובא אהרן ובניו בכסע המחנה והורידו את פרכת המסך וכסו בה
את ארון העדות : ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כלי
תכלת מלמעלה וסמך בזה ועל שלחן המזבחים יפרשו בגד תכלת
ונתנו עליו את הקערות ואת הכפות ואת הפנקית ואת קשות ה
המסך ולחם התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם בגד מלמעלה שני
וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיה : ולקחו בגד תכלת
וכסו את מגרת המאור ואת ברתה ואת מלקחיה ואת כחלתיה
ואת כל כלי שבתה אשר ישרתו לה בהם : ונתנו אותה ואת כל

[illegible]

וְאֵתָּן תַּעֲבֹד וּבִשְׁמֹן תִּשְׁבַּע וְלֹא תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹדִים אֲחֵרִים מִמֶּלֶךְ הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם כִּי אֵל קֵנָא יְהוָה אֱלֹדֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶּן יִזְרֶה אֶף יְהוָה אֱלֹדֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לֹא תִנָּסֶה אֶת יְהוָה אֱלֹדֶיכֶם כְּאֲשֶׁר נָסִיתֶם בְּמִסְרֵי וְשִׁמְרֹן אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹדֶיכֶם וְעֲרַתִּיו וְחָקֵי אֲשֶׁר צִוְּוֹשְׁתִּי הַיֵּשֶׁר וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה לַמַּעַן יֵשֶׁב לְךָ וּבָאֵת וְיִרְשֵׁת אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְהַרְפָּא אֶת כָּל־אֲבִיבְךָ מִפְּנֵי כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בֶּןְךָ מָחָר לֵאמֹר מָה הָעֵדֻת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹדֶינִי אַתָּם וְיֹאמַרְתָּ לִבְנֵי עַבְדִּים הָיִינוּ לַפְּרֵעָה בְּמִצְרַיִם וְיֹצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַיֵּתֶן יְהוָה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדֹלִים וְרַעִים וּבְמִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל־בֵּיתוֹ לְעֵינֵינוּ וְזֹאתֵנִי הוֹצִיא מִשָּׁם לַמַּעַן הִכִּיָּה אֶתְּנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם וְיִצְחָק יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לִּירֵאָה אֶת יְהוָה אֱלֹדֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כֹּל־הַיָּמִים לְחַיֵּתְנוּ בְּיָהוֹם הַזֶּה וְיִצְדָּקָה תְהִיָּה לָנוּ בִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹדֵינוּ כְּאֲשֶׁר צִוְּוָנוּ כִּי וַיִּבְרָךְ יְהוָה אֱלֹדֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָתָּה כֹּאשֵׁמָה לִירְשָׁתָהּ וְנִשְׁלַח גִּלְדִּים רַבִּים מִפְּנֵי הַחֵת וְהַגִּרְשִׁי וְהָאֲמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהִיכֹסִי שְׂכָרָה גִלְדִּים רַבִּים וְעַצְמוֹת מִמֶּנּוּ וְנִתְּנָם יְהוָה אֱלֹדֶיךָ לַפְּנֵיךְ וְהִפִּיתָם וְחָרַם חֲזָרִים אֲתָם לֹא תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תִחַמְסֵם וְלֹא תִתַּחֲתֶן בָּם בְּתֹךְ לֹא תִתֵּן לָבָנוּ וּבְתֵיבָן לֹא תִקַּח לָבָנִי כִּי יִסֹּר אֶת בֶּןְךָ מֵאַחֲרֵי וְעַבְדוֹ אֱלֹדִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידְךָ מִהָרָה וּפִי אִם כֹּה תַעֲשֶׂה לָהֶם מִזִּמְתְּךָם תִּתֵּנִי וּמִצְוַתְּךָם תִּשְׁכַּח וְאִשְׁרֵיהֶם תַּגְדִּיעוֹן וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפֶן כְּאֵשׁ כִּי עַם קָדוֹשׁ אָתָּה לְיְהוָה אֱלֹדֶיךָ בֶּן בְּחֵר יְהוָה אֱלֹדֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם

סגולה מכל העמים אשר על פני הארמה
מכל העמים חשק יהוד בכם ויבחר בכם כי אתם חמטש מכל
העמים כי מאהבת יהוד אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע
לאבותיכם הוציא יהוד אתכם ביד חזקה ויפוד מביט עבדים מיו
פרעה מלך מצרים
האלהים האל האמן שמר הכרית וחוסר לאחביו ולשמרי מצותו
לא לפ דורו ומשרם לשנאיו אל פניו להאבדו לא יאחר לשנאו אל
פניו וישראל לו ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים
אשר אנכי מצוה היום לעשותם

פ פ פ

והיה

עכב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוד אלדיו לך אתה
הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך
ואהבך וברכך וחרפך וברך פרי בטנך ופדו ארמיתך דגנך ותירשך
ויצחקך שגור אלפיך ועשתרת צאנך על הארמה אשר נשבע
לאבותיך לתת לך ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה כח עקר
ועקרה ובבהמתך וחסיר יהוד חסד כל חלי וכל מדוי מצרים
ה עיט אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שגאיד ואכלת את
כל העמים אשר יהיה אלדיו נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא
תעבד את אלדיהם כי מוקש הוא לך
כלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם לא תירא
מזם זכר תזכר את אשר עשה יהוד אלדיו לפדעה ולפל מצרים
המסת הגדלת אשר דא עיניך והאתת והמפתים והיה החזקה
והזרע המטויה אשר הוצאך יהוד אלדיו בן יעשה יהוד אלדיו
לכל העמים אשר אתה ורא מפניהם וגם את הצרעה וישראל יהוד
אלדיו בס ער אבד השארים והנסתרים מפניהם לא תערך

ואתחנן
מכל העמים אשר על פני הארמה
מכל העמים חשק יהוד בכם ויבחר בכם כי אתם חמטש מכל
העמים כי מאהבת יהוד אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע
לאבותיכם הוציא יהוד אתכם ביד חזקה ויפוד מביט עבדים מיו
פרעה מלך מצרים
האלהים האל האמן שמר הכרית וחוסר לאחביו ולשמרי מצותו
לא לפ דורו ומשרם לשנאיו אל פניו להאבדו לא יאחר לשנאו אל
פניו וישראל לו ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים
אשר אנכי מצוה היום לעשותם

פ פ פ

אשר אתם עבדים שמה לרשתה וילמען תאריכו ימים על הארמה
אשר בשבע יהוד לאבתיכם לתת להם ולירעם ארץ זבת חלב ודבש
כי הארץ אשר אתם בא שמה לרשתה לא
כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך ותשקית
ברגלך בנן חירק והארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה ארץ
חריש ובקעת למטר השמים תשתח מים ארץ אשר יהוד ארץ
ירש אתה תמיד עיני יהוד ארץ בה מרשית השנה ועד אחרית
שנה והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאחבה את יהוד ארצכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל כפשכם ונתתי מטר ארצכם בעת זורה ומקוש
לאספת דגנך ותירשך ויצהרך וזנתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת והשמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלוים
אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוד בכם ועצר את השמים
ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעלי
הארץ הטבה אשר יהוד נתן לכם ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל כפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מונוות ביתך ו
בשעריך ולמען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר בשבע
יהוד לאבתיכם לתת להם בימי השמים על הארץ

פיאם שמר תשמורו את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה אתכם לעשותה לאחבה את יהוד ארצכם ללכת בכל דרכי
ולדבקה כל והוריש יהוד את כל הגוים האלה מפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצמים מכם כל המקום אשר תדרך בנך רגלכם
בו לכם ירחמן המדבר וחלבנון מן הנחל נהר פרת ועד הים ח
האחרון יהיה וכלכם לא יתיצב אש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן

על ידכם ביום יבנה ביתי ונסעו ברכים וישבו לבטח
והיו שפטים ביום יבנה ביתי ונסעו ברכים וישבו לבטח
והיו שפטים ביום יבנה ביתי ונסעו ברכים וישבו לבטח
בשנים על הארץ אשר אתם בא שמה לרשתה לא
כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך ותשקית
ברגלך בנן חירק והארץ אשר אתם עבדים שמה לרשתה ארץ
חריש ובקעת למטר השמים תשתח מים ארץ אשר יהוד ארץ
ירש אתה תמיד עיני יהוד ארץ בה מרשית השנה ועד אחרית
שנה והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאחבה את יהוד ארצכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל כפשכם ונתתי מטר ארצכם בעת זורה ומקוש
לאספת דגנך ותירשך ויצהרך וזנתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת
ושבעת והשמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלוים
אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוד בכם ועצר את השמים
ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעלי
הארץ הטבה אשר יהוד נתן לכם ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל כפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת
בין עיניכם ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מונוות ביתך ו
בשעריך ולמען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר בשבע
יהוד לאבתיכם לתת להם בימי השמים על הארץ

פיאם שמר תשמורו את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה אתכם לעשותה לאחבה את יהוד ארצכם ללכת בכל דרכי
ולדבקה כל והוריש יהוד את כל הגוים האלה מפניכם וירשתם
גוים גדלים ועצמים מכם כל המקום אשר תדרך בנך רגלכם
בו לכם ירחמן המדבר וחלבנון מן הנחל נהר פרת ועד הים ח
האחרון יהיה וכלכם לא יתיצב אש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן

מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא
לכלת דעות פגולתם ולא יהיה עורר
עין בפגולתם אחרים וידעו מי אני
מקו לבית ישראל וכל אתן פחלזון מה רצו וידעו מי אני יהודי

הפמרת בא וישלח

הדבר

אשר דבר יהודי אלי ירמיהו הנביא לבוא
בבבוי ראצר מלך בבל להבנות את ארץ
מצרים והגידו במצרים וחשמינו במגדל
וחשמינו בגף וכתחפנחם אמרו התיצב והכן ידך כי אכלה
חרב קבידומדוע נסחף אבוניך לא עמד ביהוד הרפד והתה
כושל גם כל איש אל דעו ויאמרו קומה ונשכח אל עמינו וא
ארץ מולדתנו מפני חרב היונה קראו שם פרעה מלוקם
מצרים שאון העביר המועד חי אני באם המלך יהוד עבאות ש
שמוכי כתבזר בהרים וכבר מל פים יבוא בלי גולה עשי לך י
יושבת בת מצרים כי גף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב
עגלה ופהפיה מצרים קרץ מצפון בא בא וגם שכריו
בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפכו נסו יהוד לא עמדו בידם
אידם בא עליהם עת פקדתם קולה פכחש ילך ביהחילי ולבה
ובקרדמות באו לה כחשבי עצים וכתו יערה באם יהוד כי לא
יחקר כי רבו מארפה ואין להם מספרו הבישה בת מצרים כתנה
ביר עם צפון אמר יהוד עבאות אלדי ישראל הנבי פוקר אל א
אמון מלא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל
פרעה ועל הבשחים בו ונתתים ביד מבקשי כפשט ויביר נבוכד
ראצר מלך בבל ויביר עבדיו ואחריכן תשכן פמי קדם באם
יהוד ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת

ישראל כי הנבי מושיע מרהוק ואת זרעך מארץ שבים ושכ
יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד
תירא עבדי יעקב באם יהוד כי אתך אני כי אעשה בלח ככל ת
הגוים אשר הירחתיך שמה ואתך לא אעשה בלח ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך

הנצרת בשלח בשפטים

ודבורה

אשה נביאה אשת לפידות היא שפטת א
את ישראל בעת ההיא והיא יושבת ת
תחת תמר דברה בין הרמה ובין ביתאל
באר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט ותשלח ותקרא ל
לברק בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוד א
אלדי ישראל לך ומשכתי בהר תבזר ולקחת עמך עשרת אלפים
איש מבני נפתלי ומבני זבולון ומשכתי אליך אל בחל קישון את
סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת הנכנז ונתתיה בידך ויאמר
אליה ברק אם תלכי עמי ותלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלך
ותאמר הלא אלך עמך אפס כי לא תחיה ותפארתיך על הדרך אשר
אתה חלך בי ביד אשה ימכר יהוד את סיסרא ותקם דברה ו
ותלך עם ברק קדשה ויועק ברק או זבולון ואת נפתלי קדשה
ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה וחבר הקני
נפרד מקון מבני חבק חתן משה וישאחלו ער אילון בצעננים
אשר את קדשו ויהוד לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר תבזר
ויועק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת עלה
העם אשר אתו מארשת הגוים אל בחל קישון ותאמר דבורה
אל ברק קים בזה היום אשר נתן יהוד את סיסרא בידך הלא
יהוד יצא לפניך וירד ברק מהר תבזר ועשרת אלפים איש אחריו

FOR

NO. 1

LE

הַיָּסֵד הַשְּׁמִינִי
הַיָּסֵד הַשְּׁמִינִי

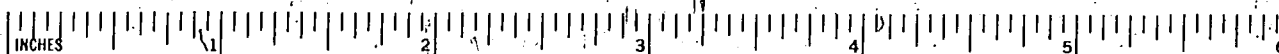
RR

[PENTATEUCH WITH
MEGILLOT AND HAFTAROT]

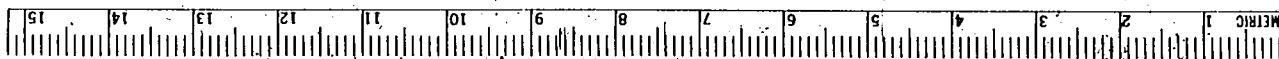
INT BRESCIA, 1492

NO. GOFF, HEB-15

MICROFILMED

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION